

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ **Verordening (EEG) nr. 3118/93 van de Raad van 25 oktober 1993 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in een Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 3119/93 van de Raad van 8 november 1993 tot vaststelling van bijzondere maatregelen om de verwerking van bepaalde citrusvruchten te bevorderen** 17
- Verordening (EG) nr. 3120/93 van de Commissie van 11 november 1993 tot vaststelling van de minimumheffingen bij invoer van olijfolie en van de heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie 20
- ★ **Verordening (EG) nr. 3121/93 van de Commissie van 10 november 1993 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor conserven van bepaalde soorten tonijn en boniet van oorsprong uit bepaalde derde landen** 23
- Verordening (EG) nr. 3122/93 van de Commissie van 11 november 1993 tot vaststelling van het steunbedrag voor katoen 24
- Verordening (EG) nr. 3123/93 van de Commissie van 11 november 1993 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge 25
- Verordening (EG) nr. 3124/93 van de Commissie van 11 november 1993 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd 27
- Verordening (EG) nr. 3125/93 van de Commissie van 11 november 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge 29

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

- ★ **Richtlijn 93/89/EEG van de Raad van 25 oktober 1993 betreffende de toepassing door de Lid-Staten van de belastingen op sommige voor het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen en van de voor het gebruik van sommige infrastructuurvoorzieningen geheven tolgelden en gebruiksrechten** 32

Commissie

93/583/EEG :

- * Beschikking van de Commissie van 28 juli 1993 tot vaststelling van de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 339/93 van de Raad bedoelde lijst van produkten 39

93/584/EEG :

- * Beschikking van de Commissie van 22 oktober 1993 tot vaststelling van de criteria inzake vereenvoudigde procedures voor de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde planten in het milieu, overeenkomstig artikel 6, lid 5, van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad 42

93/585/EEG :

- * Beschikking van de Commissie van 26 oktober 1993 tot goedkeuring van de criteria voor de toewijzing in Ierland van extra referentiehoeveelheden aan de in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad bedoelde producenten in de sector melk en zuivelprodukten 44

93/586/EEG :

- * Beschikking van de Commissie van 27 oktober 1993 tot goedkeuring van de criteria voor de toewijzing in Denemarken van extra referentiehoeveelheden aan de in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad bedoelde producenten in de sector melk en zuivelprodukten 45

Rectificaties

- * Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 577/93 van de Raad van 8 maart 1993 houdende gehele of gedeeltelijke schorsing van de rechten van toepassing op bepaalde produkten van de hoofdstukken 1 tot en met 24 van de gecombineerde nomenclatuur van oorsprong uit Malta (1993) (PB nr. L 61 van 13.3.1993) 46

- * Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 2552/93 van de Raad van 13 september 1993 tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van kunstmatig korund van oorsprong uit de Volksrepubliek China, uit de Oekraïne en uit de Russische Federatie, met uitzondering van de door de ondernemingen welke verbintenissen zijn aanvaard, voor uitvoer naar de Gemeenschap verkochte produkten (PB nr. L 235 van 18.9.1993) 46

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 3118/93 VAN DE RAAD

van 25 oktober 1993

tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in een Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

Overwegende dat het tot stand brengen van een gemeenschappelijk vervoerbeleid overeenkomstig artikel 75, lid 1, onder b), van het Verdrag, onder meer de vaststelling inhoudt van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers in een Lid-Staat waarin zij niet gevestigd zijn, worden toegelaten tot het binnenlands vervoer;

Overwegende dat zulks impliceert dat ten aanzien van degene die de diensten verricht, elke beperking op grond van nationaliteit of vestiging in een andere Lid-Staat dan die waarin de dienst moet worden verricht, wordt opgeheven;

Overwegende dat voor een soepele en ongehinderde tenuitvoerlegging van bedoelde bepaling voorzien dient te worden in een tijdelijke cabotageregeling, alvorens de definitieve regeling wordt toegepast;

Overwegende dat alleen de vervoersondernemers die houder zijn van de communautaire vergunning als omschreven in Verordening (EEG) nr. 881/92 van de Raad van 26 maart 1992 betreffende de toegang tot de markt van het goederenvervoer over de weg in de Gemeenschap van of naar het grondgebied van een Lid-Staat of over het grondgebied van een of meer Lid-Staten⁽⁴⁾, dan wel de vervoersondernemers die gemachtigd zijn om bepaalde categorieën internationaal vervoer te verrichten, toegelaten kunnen worden tot het cabotagevervoer;

Overwegende dat deze tijdelijke regeling een geleidelijke contingentering van communautaire cabotagevergunningen dient te omvatten;

Overwegende dat de voorwaarden voor de afgifte en het gebruik van deze cabotagevergunningen moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat moet worden bepaald welke voorschriften van de Lid-Staat van ontvangst van toepassing dienen te zijn op de cabotageverrichtingen;

Overwegende dat bepalingen moeten worden aangenomen om te kunnen ingrijpen op de markt voor het desbetreffende vervoer in geval van ernstige verstoringen; dat het daartoe noodzakelijk is een aangepaste besluitvormingsprocedure in te voeren en statistische gegevens te verzamelen;

Overwegende dat het dienstig is dat de Lid-Staten elkaar bijstand verlenen met het oog op de juiste toepassing van de ingestelde regeling, met name inzake de sancties die van toepassing zijn bij inbreuken; dat de sancties niet discriminerend mogen zijn en in verhouding moeten staan tot de ernst van de inbreuken; dat moet worden voorzien in de mogelijkheid voor het aantekenen van beroep;

Overwegende dat de Commissie op gezette tijden een verslag over de toepassing van deze verordening moet voorleggen;

Overwegende dat, ten einde de verplichtingen van de Raad na te komen, de datum van inwerkingtreding van een definitieve regeling dient te worden vastgesteld, waarbij cabotagevervoer zonder kwantitatieve beperkingen kan worden verricht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Alle ondernemers in het beroepsgoederenvervoer over de weg die houder zijn van de communautaire vergunning als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 881/92, worden onder de in deze verordening vastgestelde voorwaarden toegelaten tot het tijdelijk verrichten van binnenlands beroepsgoederenvervoer over de weg in een andere Lid-Staat, hierna te noemen „cabotagevervoer”, respectievelijk „Lid-Staat van ontvangst”, zonder aldaar een zetel of andere vestiging te hebben.

⁽¹⁾ PB nr. C 317 van 7. 12. 1992, blz. 10, en PB nr. C 172 van 8. 7. 1992, blz. 22.

⁽²⁾ PB nr. C 150 van 15. 6. 1992, blz. 336.

⁽³⁾ PB nr. C 169 van 6. 7. 1992, blz. 30.

⁽⁴⁾ PB nr. L 95 van 9. 4. 1992, blz. 1.

2. Bovendien worden alle vervoersondernemers die in de Lid-Staat van vestiging, overeenkomstig de wetgeving van die Staat gemachtigd zijn het beroepsgoederenvervoer over de weg te verrichten dat genoemd wordt onder de punten 1, 2 en 3 van de bijlage van de eerste richtlijn (¹), onder de in deze verordening vastgestelde voorwaarden toegelaten tot het verrichten van, naar gelang van het geval, gelijkaardig cabotagevervoer of cabotagevervoer met voertuigen van dezelfde categorie.

3. Voor de toelating tot het cabotagevervoer in het kader van het vervoer bedoeld in de bijlage, punt 5, van de eerste richtlijn gelden geen beperkingen.

4. Alle ondernemingen die in de Lid-Staat van vestiging overeenkomstig de wetgeving van die Staat gemachtigd zijn goederenvervoer over de weg te verrichten voor eigen rekening, worden toegelaten tot het verrichten van cabotagevervoer voor eigen rekening zoals dat wordt gedefinieerd in de bijlage, punt 4, van de eerste richtlijn.

De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen van dit lid vast.

Artikel 2

1. Met het oog op de geleidelijke invoering van de in artikel 12 omschreven definitieve regeling wordt het cabotagevervoer tijdens de periode van 1 januari 1994 tot en met 30 juni 1998 verricht in het kader van een communautair cabotagecontingent, onverminderd artikel 1, lid 3.

Cabotagevergunningen worden opgesteld overeenkomstig het model in bijlage I.

Het communautair cabotagecontingent bestaat uit 30 000 cabotagevergunningen die twee maanden geldig zijn; vanaf 1 januari 1995 wordt het jaarlijks met 30 % verhoogd.

2. Op verzoek van een Lid-Staat kan een cabotagevergunning worden omgezet in twee kortlopende vergunningen, die elk één maand geldig zijn; dit verzoek dient jaarlijks vóór 1 november te worden ingediend.

Kortlopende cabotagevergunningen worden opgesteld overeenkomstig het model in bijlage II.

3. Het contingent wordt als volgt over de Lid-Staten verdeeld:

(¹) Eerste richtlijn van de Raad van 23 juli 1962 betreffende de vaststelling van gemeenschappelijke regels voor bepaalde vormen van goederenvervoer over de weg (PB nr. 70 van 6. 8. 1962, blz. 2005/62. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 881/92 (PB nr. L 95 van 9. 4. 1992, blz. 1).

	1994	1995	1996	1997	1 januari 1998 t/m 30 juni 1998
België	2 593	3 371	4 383	5 698	3 704
Denemarken	2 516	3 271	4 253	5 529	3 594
Duitsland	4 252	5 528	7 187	9 344	6 074
Griekenland	1 146	1 490	1 937	2 519	1 638
Spanje	2 688	3 495	4 544	5 908	3 841
Frankrijk	3 516	4 571	5 943	7 726	5 022
Ierland	1 169	1 520	1 976	2 569	1 670
Italië	3 520	4 576	5 949	7 734	5 028
Luxemburg	1 207	1 570	2 041	2 654	1 726
Nederland	3 662	4 761	6 190	8 047	5 231
Portugal	1 525	1 983	2 578	3 352	2 179
Verenigd Koninkrijk	2 206	2 868	3 729	4 848	3 152

Artikel 3

1. Met de in artikel 2 bedoelde cabotagevergunningen kan de houder het cabotagevervoer verrichten.

2. De cabotagevergunningen worden door de Commissie aan de Lid-Staten van vestiging gezonden, alwaar de bevoegde autoriteit of instantie deze afgeeft aan de vervoersondernemers die daarom verzoeken.

Op de vergunningen staat het merkteken van de Lid-Staat van vestiging.

3. De cabotagevergunning is op naam van de vervoersondernemer gesteld. Zij kan door hem niet aan een derde worden overgedragen. Een cabotagevergunning mag slechts voor één voertuig tegelijk worden gebruikt.

Onder „voertuig” wordt verstaan, een in de Lid-Staat van vestiging geregistreerd motorvoertuig of een samenstel van voertuigen waarvan ten minste het trekkende voertuig in de Lid-Staat van vestiging is geregistreerd, en die uitsluitend voor het vervoer van goederen zijn bestemd.

De niet gevestigde vervoersondernemer beschikt over het voertuig hetzij in volle eigendom, hetzij met name krachtens een overeenkomst inzake aankoop op afbetaling, een huur- of een leasingovereenkomst.

In het geval van een huurovereenkomst wordt het voertuig door de vervoersondernemer in de Lid-Staat van vestiging gehuurd om cabotagevervoer te verrichten. Ten einde het wegens een defect of een ongeluk onderbroken cabotagevervoer te voltooien, kan de niet gevestigde vervoersondernemer in de Lid-Staat van ontvangst evenwel een voertuig huren onder dezelfde voorwaarden als de aldaar gevestigde vervoersondernemers.

De cabotagevergunning en, in voorkomend geval, de huurovereenkomst dienen het motorvoertuig te vergezellen.

4. De cabotagevergunning dient op verzoek van de met het toezicht belaste beampten te worden getoond.

5. De datum met ingang waarvan de cabotagevergunning geldig is, moet vóór het gebruik door de bevoegde autoriteit of instantie van de Lid-Staat van vestiging op de vergunning worden vermeld.

Artikel 4

Het vervoer dat wordt verricht op grond van een cabotagevergunning wordt aangetekend in een verslagboekje waarvan de bladen samen met de vergunning binnen acht dagen na het verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning worden teruggezonden aan de bevoegde autoriteit of instantie van de Lid-Staat van vestiging die de vergunning heeft afgegeven.

Voor het verslagboekje wordt het model gevolgd van bijlage III.

Artikel 5

1. Aan het eind van elk kwartaal en binnen drie maanden — een termijn die door de Commissie in het in artikel 7 bedoelde geval tot één maand kan worden teruggebracht — deelt de bevoegde autoriteit of instantie van elke Lid-Staat de Commissie de gegevens mee betreffende het cabotagevervoer dat tijdens dat kwartaal is verricht door de aldaar gevestigde vervoersondernemers; de gegevens worden uitgedrukt in vervoerde ton en in tonkilometer.

Dit geschiedt door middel van een tabel die wordt opgesteld overeenkomstig het model in bijlage IV.

2. De Commissie zendt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk overzichten toe van de gegevens die haar uit hoofde van lid 1 worden meegedeeld.

Artikel 6

1. Onder voorbehoud van de toepassing van de communautaire voorschriften, gelden voor het verrichten van cabotagevervoer de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften van de Lid-Staat van ontvangst op de volgende gebieden:

- a) de tarieven en contractuele voorwaarden van het vervoer;
- b) de afmetingen en gewichten van wegvoertuigen: de afmetingen en gewichten mogen eventueel groter zijn dan die welke in de Lid-Staat van vestiging van de vervoersondernemer gelden, doch zij mogen in geen geval groter zijn dan de technische normen die door de in artikel 1, lid 1, van Richtlijn 86/364/EEG⁽¹⁾ bedoelde conformiteitsbewijzen zijn gecertificeerd;
- c) de voorschriften inzake het vervoer van sommige categorieën goederen, met name gevaarlijke goederen, bederfelijke levensmiddelen, levende dieren;
- d) de rij- en rusttijden;
- e) de belasting over de toegevoegde waarde (BTW) op vervoerdiensten. Op dit gebied is artikel 21, lid 1,

onder a), van Richtlijn 77/388/EEG⁽²⁾ van toepassing op de verrichtingen bedoeld in artikel 1 van deze verordening.

2. De technische normen inzake fabricage en uitrusting waaraan voertuigen moeten voldoen die voor het verrichten van cabotage worden gebruikt, zijn die welke gelden voor voertuigen die tot het internationale vervoer worden toegelaten.

3. De in lid 1 bedoelde bepalingen moeten op niet gevestigde vervoersondernemers worden toegepast onder dezelfde voorwaarden als die waaraan de betrokken Lid-Staat zijn eigen onderdanen onderwerpt, zodat duidelijke of verholde discriminatie op grond van nationaliteit of plaats van vestiging daadwerkelijk wordt uitgesloten.

4. Indien blijkt dat de in lid 1 genoemde lijst van voorschriften van de Lid-Staat van ontvangst in het licht van de ervaring moet worden aangepast, wordt die lijst door de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen gewijzigd.

Artikel 7

1. In geval van ernstige verstoring van de nationale vervoermarkt in een bepaalde geografische zone, veroorzaakt door de cabotageactiviteit of hierdoor verergerd, kunnen de Lid-Staten de kwestie bij de Commissie aanhangig maken zodat vrijwaringsmaatregelen kunnen worden genomen. De Lid-Staten verstrekken de Commissie daartoe de nodige gegevens en delen haar mee welke maatregelen zij overwegen ten aanzien van de op hun grondgebied gevestigde vervoersondernemers.

2. In lid 1 wordt verstaan onder:

- „ernstige verstoring van de nationale vervoermarkt in een bepaalde geografische zone”: het aan de dag treden van specifieke problemen op deze markt die kunnen leiden tot een ernstig en mogelijk langdurig overaanbod dat een ernstige bedreiging vormt voor het financiële evenwicht en het voortbestaan van een aanzienlijk aantal ondernemingen voor goederenvervoer over de weg;
- „geografische zone”: een zone die een deel of het geheel van het grondgebied van een Lid-Staat omvat of zich uitstrekt tot een deel of het geheel van het grondgebied van andere Lid-Staten.

3. De Commissie onderzoekt de situatie met name op basis van de laatste kwartaalgegevens als bedoeld in artikel 5 en beslist, na raadpleging van het bij artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3916/90⁽³⁾ ingestelde raadgevend comité, binnen een maand na ontvangst van het verzoek van de Lid-Staat, of er al dan niet vrijwaringsmaatregelen getroffen dienen te worden, en stelt die vast indien dat het geval is.

⁽²⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1. Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/111/EEG (PB nr. L 384 van 30. 12. 1992, blz. 47).

⁽³⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1990, blz. 10.

⁽¹⁾ PB nr. L 221 van 7. 8. 1986, blz. 48.

Deze maatregelen kunnen in het uiterste geval behelzen dat de betrokken zone tijdelijk van het toepassingsgebied van deze verordening wordt uitgesloten.

De overeenkomstig dit artikel genomen maatregelen blijven van kracht gedurende een tijdvak van ten hoogste zes maanden, dat eenmaal voor ten hoogste dezelfde geldigheidsduur kan worden verlengd.

De Commissie stelt de Lid-Staten en de Raad onverwijld in kennis van elk krachtens dit lid genomen besluit.

4. Indien de Commissie besluit vrijwaringsmaatregelen te treffen ten aanzien van een of meer Lid-Staten, dienen de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten maatregelen van gelijke strekking te nemen ten aanzien van de aldaar gevestigde vervoersondernemers en stellen zij de Commissie daarvan in kennis.

Deze laatste maatregelen gaan uiterlijk in op de datum waarop de vrijwaringsmaatregelen waartoe de Commissie heeft besloten, van toepassing worden.

5. Elke Lid-Staat kan het in lid 3 bedoelde besluit van de Commissie binnen dertig dagen na de kennisgeving ervan voorleggen aan de Raad.

De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid een ander besluit nemen binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum waarop een Lid-Staat de zaak bij hem aanhangig heeft gemaakt of, als verscheidene Lid-Staten dat gedaan hebben, vanaf de datum van het eerste verzoek.

De tijdslimiet in lid 3, derde alinea, is van toepassing op het besluit van de Raad.

De bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten dienen maatregelen van gelijke strekking te nemen ten aanzien van de aldaar gevestigde vervoersondernemers en zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Indien de Raad binnen de termijn als vermeld in de tweede alinea geen besluit neemt, wordt het besluit van de Commissie definitief.

6. Indien de Commissie van oordeel is dat de in lid 3 genoemde maatregelen verlengd dienen te worden, dient zij daartoe een voorstel in bij de Raad, die met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit.

Artikel 8

1. De Lid-Staten verlenen elkaar bijstand voor de toepassing van deze verordening.

2. Onverminderd eventuele strafvervolging zijn de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst gemachtigd sancties te treffen tegen de niet aldaar gevestigde vervoersondernemer die op hun grondgebied bij het verrichten van cabotagevervoer inbreuken op deze verordening of de communautaire of nationale vervoersvoorschriften heeft gepleegd. Zij treffen deze sancties op niet-discriminerende basis en overeenkomstig lid 3.

3. De in lid 2 bedoelde sancties kunnen met name bestaan in een waarschuwing of, in geval van ernstige of herhaalde inbreuk, in een tijdelijk verbod op het verrichten van cabotagevervoer op het grondgebied van de Lid-Staat van ontvangst waar de inbreuk is gepleegd.

Blijkt een cabotagevergunning vervalst te zijn, dan wordt het vervalste document onmiddellijk ingetrokken en zo spoedig mogelijk toegezonden aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat waar de vervoersondernemer is gevestigd.

4. De bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst stelt de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van vestiging in kennis van de geconstateerde inbreuken en de eventuele sancties tegen de vervoersondernemer en kan in geval van ernstige of herhaalde inbreuk deze kennisgeving vergezeld doen gaan van een verzoek tot het treffen van sancties.

In geval van ernstige of herhaalde inbreuk beoordeelt de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van vestiging of er tegen de betrokken vervoersondernemer een passende sanctie moet worden getroffen; deze autoriteit houdt rekening met de eventueel in de Lid-Staat van ontvangst getroffen sanctie en vergewist zich ervan dat de ten aanzien van de vervoersondernemers getroffen sancties in hun geheel genomen in verhouding staan tot de inbreuk(en) die tot de sancties heeft (hebben) geleid.

De sanctie die de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van vestiging treft na raadpleging van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst, kan in het uiterste geval behelzen dat de vergunning tot het uitoefenen van het beroep van ondernemer in het goederenvervoer over de weg wordt ingetrokken.

Tevens kan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van vestiging de betrokken vervoersondernemer krachtens het nationale recht voor een bevoegde nationale instantie gadvarden.

Zij stelt de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst in kennis van de overeenkomstig de vorige alinea's genomen besluiten.

Artikel 9

De Lid-Staten waarborgen dat de aanvrager of houder van een cabotagevergunning beroep kan aantekenen tegen het besluit tot weigering of intrekking van deze vergunning en tegen elke andere administratieve sanctie die tegen hem wordt getroffen door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van vestiging of de Lid-Staat van ontvangst.

Artikel 10

De Lid-Staten stellen tijdig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter uitvoering van deze verordening vast en stellen de Commissie van deze bepalingen in kennis.

Artikel 11

De Commissie brengt iedere twee jaar aan de Raad verslag uit over de toepassing van deze verordening, en voor het eerst uiterlijk op 30 juni 1996.

Artikel 12

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1994.
2. De in artikel 2 bedoelde communautaire contingerings- en vergunningenregeling voor het cabotagevervoer, verstrijkt op 1 juli 1998.
3. Vanaf die datum worden alle niet-ingezeten vervoersondernemers die voldoen aan de voorwaarden in artikel 1, toegelaten tot het tijdelijk en zonder kwantita-

tieve beperkingen verrichten van binnenlands goederenvervoer over de weg in een andere Lid-Staat, zonder aldaar een zetel of andere vestiging te hebben.

In voorkomend geval en met inachtneming van de opgedane ervaring, de ontwikkeling van de vervoermarkt en de voortgang van de harmonisatie in de vervoersector, dient de Commissie bij de Raad een voorstel in inzake de begeleidende maatregelen voor de definitieve regeling die betrekking hebben op een geschikt observatiemechanisme voor de markten voor cabotagevervoer, en op de aanpassing van de in artikel 7 bedoelde vrijwaringsmaatregelen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 25 oktober 1993.

Voor de Raad

De Voorzitter

Ph. MAYSTADT

BIJLAGE I

(a)

(Groen „Strong” papier — afmetingen DIN A4)

(Eerste bladzijde van de cabotagevergunning)

(Vermelding van begin- en einddata van de geldigheidsperiode)

[Tekst in de officiële taal (talen) van de Lid-Staat die de vergunning afgeeft — Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap op de bladzijden (e) en (f)]

COMMISSIE VAN
DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN

(Droogstempel van
de Commissie
van de Europese
Gemeenschappen)

Staat die de
vergunning afgeeft —
Onderscheidingsteken
van het land⁽¹⁾

Benaming van de
bevoegde autoriteit
of instantie

CABOTAGEVERGUNNING Nr. ...

voor nationaal goederenvervoer over de weg in een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap door een aldaar niet woonachtige vervoersondernemer (cabotage)

Deze vergunning machtigt.....
.....
.....
.....
.....
.....⁽²⁾

tot het verrichten van nationaal goederenvervoer over de weg, in een andere Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap dan die waar de houder van deze vergunning is gevestigd met een motorvoertuig, of met een samenstel van voertuigen, en tot het uitvoeren van de ledige ritten met deze voertuigen over het gehele grondgebied van de Gemeenschap.

Deze vergunning geldt voor twee maanden, en wel van.....
tot.....

Afgegeven te op

(³)

(¹) Onderscheidingsteken van het land :
België (B), Denemarken (DK), Duitsland (D), Frankrijk (F), Griekenland (GR), Ierland (IRL), Italië (I), Luxemburg (L), Nederland (NL), Portugal (P), Spanje (E), Verenigd Koninkrijk (GB).
(²) Naam of firmanaam en volledig adres van de vervoerder.
(³) Handtekening en stempel van de bevoegde autoriteit of instantie die de vergunning afgeeft.

(b)

(Tweede bladzijde van de cabotagevergunning)

[Tekst in de officiële taal (talen) van de Lid-Staat die de vergunning afgeeft — Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap op de bladzijden (c) en (d)]

Algemene bepalingen

Deze vergunning machtigt tot het verrichten van nationaal goederenvervoer over de weg in een andere Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap dan die waar de houder van de vergunning is gevestigd (cabotage).

Zij is persoonlijk en kan niet aan derden worden overgedragen.

Zij kan worden ingetrokken door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat die haar heeft afgegeven, of, in geval van vervalsing van de vergunning, door de Lid-Staat waar het cabotageverkeer plaatsvindt.

Zij mag slechts door één voertuig tegelijk worden gebruikt. Onder voertuig wordt verstaan, een in de Lid-Staat van vestiging geregistreerd motorvoertuig of een samenstel van voertuigen waarvan ten minste het trek-kende voertuig in de Lid-Staat van vestiging is geregistreerd en die uitsluitend voor het vervoer van goederen zijn bestemd.

Zij dient, in geval van een samenstel van voertuigen, het motorvoertuig te vergezellen.

Zij moet zich, te zamen met een boekje verslagen van nationaal cabotagevervoer onder dekking ervan, in het voertuig bevinden.

De vergunning en het boekje verslagen moeten vóór de cabotageverrichtingen worden ingevuld.

De vergunning en het boekje verslagen van nationaal cabotagevervoer moeten op ieder verzoek van de met controle belaste ambtenaren worden getoond.

Onder voorbehoud van de toepassing van de communautaire voorschriften, zijn de wettelijke en bestuurs-rechtelijke voorschriften van de Lid-Staat van ontvangst op de volgende gebieden van toepassing op het verrichten van cabotagevervoer :

- a) tarieven en contractuele voorwaarden van het vervoer ;
- b) de afmetingen en gewichten van wegvoertuigen : de afmetingen en gewichten mogen eventueel groter zijn dan die welke in de Lid-Staat van vestiging van de vervoersondernemer gelden, doch zij mogen in geen geval groter zijn dan de technische normen als vermeld in het certificaat van overeenstemming ;
- c) voorschriften inzake het vervoer van sommige categorieën goederen, met name gevaarlijke goederen, bederfelijke levensmiddelen, levende dieren ;
- d) rij- en rusttijden ;
- e) BTW op vervoerdiensten.

De technische normen inzake fabricage en uitrusting, waaraan voertuigen moeten voldoen die voor het verrichten van cabotage worden gebruikt, zijn die welke gelden voor voertuigen die tot het internationale vervoer worden toegelaten.

Deze vergunning moet binnen acht dagen na het verstrijken van haar geldigheidsduur worden teruggezonden aan de bevoegde autoriteit of instantie die haar heeft afgegeven.

(c) en (d)

(Derde, vierde en vijfde bladzijde van de cabotagevergunning)

[Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap van de tekst op bladzijde (b)]

(e) en (f)

(Zesde, zevende en achtste bladzijde van de cabotagevergunning)

[Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap van de tekst op bladzijde (a)]

BIJLAGE II

(a)

(Rose „Strong” papier: — afmetingen DIN A4)

(Eerste bladzijde van de cabotagevergunning voor een korte periode)

(Vermelding van begin- en einddatum van de geldigheidsduur)

[Tekst in de officiële taal (talen) van de Lid-Staat die de vergunning afgeeft — Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap op de bladzijden (e) en (f)]

COMMISSIE VAN
DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN(Droogstempel van
de Commissie
van de Europese
Gemeenschappen)Staat die de
vergunning afgeeft —
Onderscheidingsteken
van het land ⁽¹⁾Benaming van de
bevoegde autoriteit
of instantie

CABOTAGEVERGUNNING Nr. ...

voor nationaal goederenvervoer over de weg in een Lid-Staat van de Europese Economische
Gemeenschap door een aldaar niet woonachtige vervoersondernemer (cabotage)

Deze vergunning machtigt.....

⁽²⁾

tot het verrichten van nationaal goederenvervoer over de weg, in een andere Lid-Staat van de Europese
Economische Gemeenschap dan die waar de houder van deze vergunning is gevestigd met een motorvoertuig,
of met een samenstel van voertuigen, en tot het uitvoeren van de ledige ritten met deze voertuigen over
het gehele grondgebied van de Gemeenschap.

Deze vergunning geldt voor één maand, en wel van
 tot

Afgegeven te op

⁽³⁾

⁽¹⁾ Onderscheidingsteken van het land:
België (B), Denemarken (DK), Duitsland (D), Frankrijk (F), Griekenland (GR), Ierland (IRL), Italië (I), Luxemburg (L),
Nederland (NL), Portugal (P), Spanje (E), Verenigd Koninkrijk (GB).

⁽²⁾ Naam of firmanaam en volledig adres van de vervoerder.

⁽³⁾ Handtekening en stempel van de bevoegde autoriteit of instantie die de vergunning afgeeft.

(b)

(Tweede bladzijde van de cabotagevergunning voor een korte periode)

[Tekst in de officiële taal (talen) van de Lid-Staat die de vergunning afgeeft — Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap op de bladzijden (c) en (d)]

Algemene bepalingen

Deze vergunning machtigt tot het verrichten van nationaal goederenvervoer over de weg in een andere Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap dan die waar de houder van de vergunning is gevestigd (cabotage).

Zij is persoonlijk en kan niet aan derden worden overgedragen.

Zij kan worden ingetrokken door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat die haar heeft afgegeven, of, in geval van vervalsing van de vergunning, door de Lid-Staat waar het cabotageverkeer plaatsvindt.

Zij mag slechts door één voertuig tegelijk worden gebruikt. Onder voertuig wordt verstaan, een in de Lid-Staat van vestiging geregistreerd motorvoertuig of een samenstel van voertuigen, waarvan ten minste het trek-kende voertuig in de Lid-Staat van vestiging is geregistreerd en die uitsluitend voor het vervoer van goederen zijn bestemd.

Zij dient, in geval van een samenstel van voertuigen, het motorvoertuig te vergezellen.

Zij moet zich, te zamen met een boekje verslagen van nationaal cabotagevervoer onder dekking ervan, in het voertuig bevinden.

De vergunning en het boekje verslagen moeten vóór de cabotageverrichtingen worden ingevuld.

De vergunning en het boekje verslagen van nationaal cabotagevervoer moeten op ieder verzoek van de met controle belaste ambtenaren worden getoond.

Onder voorbehoud van de toepassing van de communautaire voorschriften, zijn de wettelijke en bestuurs-rechtelijke voorschriften van de Lid-Staat van ontvangst op de volgende gebieden van toepassing op het verrichten van cabotagevervoer :

- a) tarieven en contractuele voorwaarden van het vervoer ;
- b) de afmetingen en gewichten van wegvoertuigen : de afmetingen en gewichten mogen eventueel groter zijn dan die welke in de Lid-Staat van vestiging van de vervoersondernemer gelden, doch zij mogen in geen geval groter zijn dan de technische normen als vermeld in het certificaat van overeenstemming ;
- c) voorschriften inzake het vervoer van sommige categorieën goederen, met name gevaarlijke goederen, bederfelijke levensmiddelen, levende dieren ;
- d) rij- en rusttijden ;
- e) BTW op vervoerdiensten.

De technische normen inzake fabricage en uitrusting, waaraan voertuigen moeten voldoen die voor het verrichten van cabotage worden gebruikt, zijn die welke gelden voor voertuigen die tot het internationale vervoer worden toegelaten.

Deze vergunning moet binnen acht dagen na het verstrijken van haar geldigheidsduur worden terugge-zonden aan de bevoegde autoriteit of instantie die haar heeft afgegeven.

(c) en (d)

(Derde, vierde en vijfde bladzijde van de cabotagevergunning)

[Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap van de tekst op bladzijde (b)]

(e) en (f)

(Zesde, zevende en achtste bladzijde van de cabotagevergunning)

[Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap van de tekst op bladzijde (a)]

BIJLAGE III

(a)

(Afmetingen DIN A4)

(Eerste blad van de omslag van het boekje verslagen)

(Tekst in de officiële taal (talen) van de Lid-Staat die het boekje afgeeft — Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap op de achterzijde)

Staat die het boekje afgeeft

Naam van de bevoegde autoriteit of instantie

— onderscheidingsteken van het land (1) —

Boekje nr. ...

BOEKJE VERSLAGEN VAN NATIONAAL CABOTAGEVERVOER ONDER DEKKING VAN CABOTAGEVERGUNNING Nr. ...

Dit boekje is geldig tot en met(2).

Afgegeven te

op

(3)

(1) Onderscheidingsteken van het land :

België (B), Denemarken (DK), Duitsland (D), Frankrijk (F), Griekenland (GR), Ierland (IRL), Italië (I), Luxemburg (L), Nederland (NL), Portugal (P), Spanje (E), Verenigd Koninkrijk (GB).

(2) De geldigheidsduur mag niet langer zijn dan die van de cabotagevergunning.

(3) Stempel van de bevoegde autoriteit of instantie die het boekje afgeeft.

(b)

(Achterzijde van het eerste blad van de omslag van het boekje verslagen)

1. (Vertaling in de andere officiële talen van de Gemeenschap van de tekst aan de voorzijde)
2. (Tekst in de officiële taal (talen) van de Lid-Staat die het boekje afgeeft)

Algemene bepalingen

1. Dit boekje bevat 25, van 1 tot en met 25 genummerde bladen die kunnen worden uitgescheurd en waarop bij het laden op de voertuigen alle onder dekking van de cabotagevergunning vervoerde goederen moeten worden vermeld, waarop zij betrekking hebben. Elk boekje heeft een nummer dat op elk van de bladen is weergegeven.
2. De vervoerder is verantwoordelijk voor het juiste bijhouden van de verslagen van nationaal cabotagevervoer.
3. Het boekje moet te zamen met de communautaire cabotagevergunning waarop het betrekking heeft, worden meegenomen in het voertuig dat (beladen of ledige) ritten aflegt onder dekking van die vergunning. Het dient op ieder verzoek van de met de controle belaste ambtenaren te worden getoond.
4. Bij het gebruik van de verslagen moet de nummering ervan worden aangehouden en de gegevens moeten chronologisch worden vermeld aan de hand van het verloop van de achtereenvolgende beladingen.
5. Elke rubriek van het verslag moet nauwkeurig en goed leesbaar in onuitwisbare drukletters worden ingevuld.
6. De gebruikte verslagen moeten uiterlijk acht dagen na het verstrijken van de maand waarop zij betrekking hebben, worden toegezonden aan de bevoegde autoriteit of instantie van de Lid-Staat die dit boekje heeft afgegeven. Indien het vervoer zich over twee verslagperioden uitstrekt, bepaalt de datum waarop het laden plaatsvindt de periode waarin het verslag van internationaal vervoer moet worden opgenomen (bijvoorbeeld het vervoer van goederen die eind januari worden geladen en begin februari worden gelost, moet worden opgenomen onder de verslagen van de maand januari).

(c)

(Voorzijde van het blad dat aan de 25 uitscheurbare bladen voorafgaat)

(Tekst in de officiële taal (talen) van de Lid-Staat die het boekje afgeeft)

Toelichting

De op de volgende bladen te vermelden gegevens hebben betrekking op alle goederen die onder dekking van de cabotagevergunning waarop dit boekje betrekking heeft, worden vervoerd.

Voor elke partij goederen die wordt geladen moet een regel van het blad worden ingevuld.

- kolom 2: eventueel de inlichting vermelden waarom is gevraagd door de Lid-Staat die het boekje afgeeft
- kolom 3: de dag (01, 02 ... 31) van de bovenaan het blad aangegeven maand waarop het vertrek met lading heeft plaatsgevonden
- kolommen 4 en 5: de plaats, alsmede zo nodig het departement, de provincie of de deelstaat enz. waarin deze zich bevindt
- kolom 6: een van de volgende onderscheidingstekens:
— België :	B
— Denemarken :	DK
— Duitsland :	D
— Frankrijk :	F
— Griekenland :	GR
— Ierland :	IRL
— Italië :	I
— Luxemburg :	L
— Nederland :	NL
— Portugal :	P
— Spanje :	E
— Verenigd Koninkrijk :	GB
- kolom 7: afstand tussen de laadplaats en de losplaats van de partij goederen
- kolom 8: het gewicht van de partij goederen, uitgedrukt in ton met één decimaal (bij voorbeeld 10,0 ton), in overeenstemming met de vermeldingen op de douaneaangifte; het gewicht van containers of paletten niet meerekenen
- kolom 9: de aard van de goederen waaruit de partij bestaat, zo nauwkeurig mogelijk aangeven
- kolom 10: gereserveerd voor de administratie

BIJLAGE IV

VERVOER VERRICHT IN DE LOOP VAN (KWARTAAL) (JAAR) ONDER
DEKKING VAN DE DOOR (ONDERSCHEIDINGSTEKEN VAN HET LAND)
AFGEGEVEN CABOTAGEVERGUNNINGEN

Lid-Staat van belading en lossing	Aantal	
	Vervoerde ton	Ton-kilometer (in 1 000)
D		
F		
I		
NL		
B		
L		
GB		
IRL		
DK		
GR		
E		
P		
Totaal cabotage		

VERORDENING (EG) Nr. 3119/93 VAN DE RAAD

van 8 november 1993

tot vaststelling van bijzondere maatregelen om de verwerking van bepaalde citrusvruchten te bevorderen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie (1),

Gezien het advies van het Europees Parlement (2),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (3),

Overwegende dat voor mandarijnen, clementines en satsuma's in de verkoopseizoenen 1989/1990 tot en met 1991/1992 verwerkingssteun is toegekend, die in het verkoopseizoen 1992/1993 niet is voortgezet; dat blijkens een vergelijking van de situatie in die twee periodes de maatregelen ter aanmoediging van de verwerking voor deze produkten opnieuw moeten worden ingesteld en voor sinaasappelen moeten worden voortgezet;

Overwegende immers dat voor sinaasappelen en mandarijnen grote afzetmoeilijkheden blijven bestaan vooral als gevolg van de kenmerken van de betrokken variëteiten dan wel van overproductie; dat de productie van clementines zich in de afgelopen jaren zodanig heeft ontwikkeld dat ook voor dit produkt overschotten ontstaan; dat er, ten slotte, eveneens een overschotsituatie is voor satsuma's, die op de verse markt door clementines worden verdrongen;

Overwegende dat de toekenning van verwerkingssteun een stimulans moet kunnen zijn voor de verwerking van de betrokken citrusvruchten tot hetzij sap, hetzij partjes, in het kader van tussen verwerkers en telers gesloten contracten, die laatstgenoemden een minimumprijs waarborgen en de regelmatige voorziening van de verwerkende bedrijven verzekeren;

Overwegende dat om de telers ertoe aan te zetten hun produkten voor verwerking aan te bieden in plaats van ze uit de markt te laten nemen, dient te worden bepaald dat de minimumprijs bij verwerking gelijk is aan de hoogste bodemprijs die door het betrokken produkt geldt in de periodes waarin belangrijke hoeveelheden uit de markt worden genomen;

Overwegende dat, om concurrentievervalsing te voorkomen, dient te worden bepaald dat de financiële vergoedingen voor de verwerking van mandarijnen en clementines op een zodanig niveau worden vastgesteld dat voor elk van deze produkten het verschil tussen de minimum-

prijs en de financiële vergoeding, dit wil zeggen „het bedrag ten laste van de industrie”, hetzelfde is als bij aankoop van sinaasappelen, rekening houdend met het verschil in opbrengst aan sap;

Overwegende dat de afzet van satsuma's structurele tekortkomingen vertoont die tot uiting komen in een sterke versnippering van het aanbod; dat derhalve moet worden voorzien in de toekenning van een specifieke steun aan citrustelersverenigingen die contracten sluiten met verwerkers, en van een financiële vergoeding aan laatstgenoemden; dat de verdeling van de bedragen over steun en financiële vergoeding wordt gerechtvaardigd door de noodzaak om de financiële inspanning vooral op het aanbod te richten; dat, om de sector in staat te stellen zich aan deze bepalingen aan te passen, een overgangspe-riode moet worden vastgesteld waarin ook aan de individuele citrustelers steun wordt toegekend voor de verwerking van satsuma's;

Overwegende dat, met het oog op de doeltreffendheid van de bij Verordening (EEG) nr. 1035/72 (4) ingestelde drempels in de sector citrusvruchten, de in het kader van deze verordening voor verwerking geleverde hoeveelheden bij de vaststelling van die drempels in aanmerking moeten worden genomen;

Overwegende dat de Verordeningen (EEG) nr. 2601/69 (5) en (EEG) nr. 1123/89 (6) moeten worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

Sinaasappelen, mandarijnen en clementines

Artikel 1

Er wordt een financiële vergoeding toegekend voor de verwerking tot sap van in de Gemeenschap geogoste mandarijnen, clementines en sinaasappelen.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde regeling is gebaseerd op tussen producenten en verwerkers gesloten contracten.

In deze contracten moeten de betrokken hoeveelheden, de spreiding van de leveringen aan de verwerker en de telersprijs worden aangegeven.

(1) PB nr. C 259 van 23. 9. 1993, blz. 8.

(2) Advies uitgebracht op 29 oktober 1993 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

(3) Advies uitgebracht op 20 oktober 1993 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

(4) PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

(5) PB nr. L 324 van 27. 12. 1969, blz. 21.

(6) PB nr. L 118 van 29. 4. 1989, blz. 25.

Zodra de contracten zijn gesloten, moeten zij worden overgelegd aan de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staten die belast zijn met de kwalitatieve en de kwantitatieve controle op de aan de verwerkers geleverde hoeveelheden.

Artikel 3

De financiële vergoeding wordt toegekend aan de verwerker voor de hoeveelheden die de teler hem op grond van een contract als bedoeld in artikel 2 heeft geleverd, op voorwaarde dat de verwerker aan de teler voor de grondstof een prijs heeft betaald die ten minste gelijk is aan de minimumprijs, die voor elk van de betrokken produkten wordt vastgesteld op het niveau van de hoogste bodemprijs in periodes waarin belangrijke hoeveelheden uit de markt worden genomen. De minimumprijs wordt vóór het begin van elk verkoopseizoen vastgesteld.

Artikel 4

1. Voor sinaasappelen mag de financiële vergoeding niet hoger zijn dan het verschil tussen de in artikel 3 bedoelde minimumprijs en de prijzen voor de grondstof in de producerende derde landen.
2. Voor mandarijnen en clementines wordt de financiële vergoeding op een zodanig niveau vastgesteld dat het bedrag ten laste van de industrie voor elk van deze produkten gelijk is aan het bedrag ten laste van de industrie voor sinaasappelen, rekening houdend met het verschil in opbrengst aan sap.
3. De financiële vergoeding wordt aan de verwerker op diens verzoek uitbetaald zodra de controle-instanties van de Lid-Staat waar de verwerking plaatsvindt, hebben geconstateerd dat de produkten waarvoor een contract is gesloten, zijn verwerkt.
4. Het bedrag van de financiële vergoeding wordt vóór het begin van elk verkoopseizoen vastgesteld.

TITEL II

Satsuma's

Artikel 5

1. Voor in de Gemeenschap geogste satsuma's die tot partjes worden verwerkt, wordt een steunregeling ingesteld die voorziet in de toekenning van :
 - een steunbedrag aan de erkende citrusvereenigingen in de zin van artikel 13 bis van Verordening (EEG) nr. 1035/72 ;
 - een financiële vergoeding aan de betrokken verwerkers.
2. Voor het verkoopseizoen 1993/1994 kunnen individuele citrusvereenigingen als bedoeld in artikel 19 quater van

Verordening (EEG) nr. 1035/72 evenwel een steunbedrag ontvangen dat gelijk is aan 2/3 van het aan de telersverenigingen toegekende steunbedrag, met inachtneming van alle andere bepalingen ter zake.

Artikel 6

De in artikel 5 bedoelde regeling is gebaseerd op de tussen de telers of de citrusvereenigingen en de verwerkers gesloten contracten die aan de voorwaarden van artikel 2 voldoen.

Artikel 7

De financiële vergoeding wordt toegekend en de minimumprijs vastgesteld overeenkomstig artikel 3.

Artikel 8

1. Het bedrag van de steun mag niet hoger zijn dan 75 % van de gemiddelde financiële vergoeding die in de verkoopseizoenen 1989/1990, 1990/1991 en 1991/1992 is toegekend aan de bedrijven die satsuma's tot partjes verwerken.
2. De steun wordt aan de in artikel 5 bedoelde citrusvereenigingen op hun verzoek uitbetaald zodra de controle-instanties van de Lid-Staat waar de verwerking plaatsvindt, hebben geconstateerd dat de satsuma's waarvoor een contract is gesloten, aan de verwerkende industrie zijn geleverd.
3. De financiële vergoeding mag niet hoger zijn dan 25 % van de gemiddelde financiële vergoeding die in de verkoopseizoenen 1989/1990, 1990/1991 en 1991/1992 is toegekend aan de bedrijven die satsuma's tot partjes verwerken.
4. De financiële vergoeding wordt aan de verwerker op diens verzoek uitbetaald zodra de controle-instanties van de Lid-Staat waar de verwerking plaatsvindt, hebben geconstateerd dat de satsuma's waarvoor een contract is gesloten, tot partjes zijn verwerkt.
5. De bedragen van de financiële vergoeding en van de steun worden voor een periode van drie verkoopseizoenen vastgesteld. Na afloop van die periode en na een onderzoek van de situatie in de sector kan de Commissie op basis van die situatie, met name wat de concentratie van het aanbod betreft, volgens de procedure van artikel 10 bedragen voor de volgende verkoopseizoenen vaststellen.

TITEL III

Algemene bepalingen

Artikel 9

1. De op grond van deze verordening voor verwerking geleverde hoeveelheden sinaasappelen worden voor de berekening van de overschrijving van de ter uitvoering

van artikel 16 ter van Verordening (EEG) nr. 1035/72 vastgestelde drempel voor dat produkt opgeteld bij de voor interventie aangeboden hoeveelheden. Met het oog daarop wordt deze drempel verhoogd met een hoeveelheid die gelijk is aan de gemiddelde hoeveelheid sinaas-appelen waarvoor in de verkoopseizoenen 1984/1985 tot en met 1988/1989 een financiële vergoeding is betaald.

2. Voor de toepassing van artikel 16 bis, leden 1 en 2, van Verordening (EEG) nr. 1035/72 worden de op grond van deze verordening geleverde hoeveelheden mandarijnen en clementines aangemerkt als :

- produktie voor verbruik als vers fruit, voor de vaststelling van de interventiedrempels ;
- hoeveelheden waarvoor een interventie maatregel is toegepast, voor de vaststelling van een eventuele overschrijding van de interventiedrempels.

3. De op grond van deze verordening voor verwerking geleverde hoeveelheden satsuma's worden voor de berekening van de overschrijving van de ter uitvoering van artikel 16 bis van Verordening (EEG) nr. 1035/72 vastgestelde drempel voor dat produkt opgeteld bij de voor interventie aangeboden hoeveelheden. Met het oog daarop wordt deze drempel verhoogd met een hoeveelheid die gelijk is aan de gemiddelde hoeveelheid satsuma's waarvoor in de verkoopseizoenen 1989/1990 tot en met 1991/1992 een financiële vergoeding is betaald.

Artikel 10

De bepalingen ter uitvoering van deze verordening, en met name de minimumprijzen en de bedragen van de financiële vergoedingen en van de steun voor de telersver-

enigingen, worden volgens de procedure van artikel 33 van Verordening (EEG) nr. 1035/72 vastgesteld.

Artikel 11

De in deze verordening vervatte maatregelen worden beschouwd als interventies ter regulering van de landbouwmarkten, in de zin van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽¹⁾. Zij worden gefinancierd uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie.

Artikel 12

De Commissie dient vóór het einde van het verkoopseizoen 1995/1996, zo nodig, bij de Raad een verslag in over de toepassing van de onderhavige regeling, te zamen met eventuele passende voorstellen.

Artikel 13

De Verordeningen (EEG) nr. 2601/69 en (EEG) nr. 1123/89 worden ingetrokken.

Artikel 14

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 8 november 1993.

Voor de Raad

De Voorzitter

W. CLAES

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 3120/93 VAN DE COMMISSIE

van 11 november 1993

tot vaststelling van de minimumheffingen bij invoer van olijfolie en van de heffingen bij invoer van de overige producten van de sector olijfolie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van
22 september 1966 houdende de totstandbrenging van
een gemeenschappelijke ordening der markten in de
sector oliën en vetten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 2046/92⁽²⁾, en met name op artikel 16,
lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1514/76 van de Raad van
24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van
oorsprong uit Algerije⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 1900/92⁽⁴⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1521/76 van de Raad van
24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van
oorsprong uit Marokko⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 1901/92⁽⁶⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1508/76 van de Raad van
24 juni 1976 betreffende de invoer van olijfolie van
oorsprong uit Tunesië⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 413/86⁽⁸⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1180/77 van de Raad van
17 mei 1977 betreffende de invoer in de Gemeenschap
van bepaalde landbouwproducten van oorsprong uit
Turkije⁽⁹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG)
nr. 1902/92⁽¹⁰⁾, en met name op artikel 10, lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1620/77 van de Raad van
18 juli 1977 betreffende de invoer van olijfolie van
oorsprong uit Libanon⁽¹¹⁾,

Overwegende dat de Commissie bij Verordening (EEG)
nr. 3131/78⁽¹²⁾, gewijzigd bij de Akte van toetreding van

Griekenland, heeft besloten de inschrijvingsprocedure
voor de vaststelling van de heffingen op olijfolie in te stel-
len;

Overwegende dat in artikel 3 van Verordening (EEG)
nr. 2751/78 van de Raad van 23 november 1978
houdende algemene voorschriften betreffende de regeling
inzake de vaststelling bij openbare inschrijving van de
heffing bij invoer van olijfolie⁽¹³⁾ is bepaald, dat het
bedrag van de minimumheffing voor elk van de
betrokken producten moet worden vastgesteld op basis
van een onderzoek van de situatie op de wereldmarkt en
op de markt van de Gemeenschap, alsmede van de door
de inschrijvers vermelde bedragen van de heffing;

Overwegende dat bij de toepassing van de heffing reke-
ning moet worden gehouden met het bepaalde in de
overeenkomsten tussen de Gemeenschap en sommige
derde landen; dat met name de heffing welke op deze
landen van toepassing is moet worden vastgesteld door de
heffing bij invoer uit andere derde landen als grondslag te
nemen voor een berekening;

Overwegende dat, krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit
91/482/EEG van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de
associatie van de landen en gebieden overzee met de
Europese Economische Gemeenschap⁽¹⁴⁾, geen heffingen
worden toegepast bij invoer van producten van oorsprong
uit de landen en gebieden overzee;

Overwegende dat toepassing van de bovenvermelde bepa-
lingen op de bedragen van de heffing die de inschrijvers
hebben vermeld in de verklaringen welke zij op 8 en
9 november 1993 hebben ingediend, ertoe leidt de mini-
mumheffingen vast te stellen zoals is aangegeven in
bijlage I bij deze verordening;

Overwegende dat de heffing bij invoer van olijven van de
GN-codes 0709 90 39 en 0711 20 90 en van producten
van de GN-codes 1522 00 31, 1522 00 39 en 2306 90 19
moet worden berekend uitgaande van de minimumhef-
fing op de in deze producten aanwezige hoeveelheid
olijfolie; dat evenwel voor olijven de heffing niet lager
mag zijn dan een bedrag dat overeenkomt met 8 % van

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 43.

⁽⁶⁾ PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 2.

⁽⁷⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1976, blz. 9.

⁽⁸⁾ PB nr. L 48 van 26. 2. 1986, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB nr. L 142 van 9. 6. 1977, blz. 10.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 3.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 181 van 21. 7. 1977, blz. 4.

⁽¹²⁾ PB nr. L 370 van 30. 12. 1978, blz. 60.

⁽¹³⁾ PB nr. L 331 van 28. 11. 1978, blz. 6.

⁽¹⁴⁾ PB nr. L 263 van 19. 9. 1991, blz. 1.

de waarde van het ingevoerde produkt, welk bedrag forfaitair wordt vastgesteld; dat toepassing van deze maatregelen ertoe leidt de heffingen vast te stellen zoals is aangegeven in bijlage II bij deze verordening.

Artikel 2

De heffingen bij invoer van de overige produkten van de sector olijfolie zijn vastgesteld in bijlage II.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Artikel 3

De minimumheffingen bij invoer van olijfolie zijn vastgesteld in bijlage I.

Deze verordening treedt in werking op 12 november 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 november 1993.

Voor de Commissie
René STEICHEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Minimumheffingen bij invoer in de sector olijfolie (1)

(in ecu/100 kg)

GN-code	Derde landen
1509 10 10	79,00 (2)
1509 10 90	79,00 (2)
1509 90 00	92,00 (3)
1510 00 10	77,00 (2)
1510 00 90	122,00 (4)

(1) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen producten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd.

(2) Voor invoer van olie van deze GN-code die geheel en al is verkregen in een van de hierna genoemde landen en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met :

- a) voor Libanon : 0,60 ecu/100 kg ;
- b) voor Tunesië : 12,69 ecu/100 kg, als de handelaar het bewijs levert dat hij de door dit land ingestelde uitvoerheffing heeft vergoed, zonder dat evenwel deze vergoeding hoger mag zijn dan het bedrag van de werkelijk ingestelde heffing ;
- c) voor Turkije : 22,36 ecu/100 kg, als de handelaar het bewijs levert dat hij de door dat land ingestelde uitvoerheffing heeft vergoed, zonder dat evenwel deze vergoeding hoger mag zijn dan het bedrag van de werkelijk ingestelde heffing ;
- d) voor Algerije en Marokko : 24,78 ecu/100 kg, als de handelaar het bewijs levert dat hij de door dit land ingestelde uitvoerheffing heeft vergoed, zonder dat evenwel deze vergoeding hoger mag zijn dan het bedrag van de werkelijk ingestelde heffing.

(3) Voor invoer van olie van deze GN-code :

- a) die geheel en al is verkregen in Algerije, Marokko of Tunesië en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 3,86 ecu/100 kg ;
- b) die geheel en al is verkregen in Turkije en rechtstreeks vanuit dit land naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 3,09 ecu/100 kg.

(4) Voor invoer van olie van deze GN-code :

- a) die geheel en al is verkregen in Algerije, Marokko of Tunesië en rechtstreeks vanuit die landen naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 7,25 ecu/100 kg ;
- b) die geheel en al is verkregen in Turkije en rechtstreeks vanuit dat land naar de Gemeenschap is vervoerd, wordt de toe te passen heffing verminderd met 5,80 ecu/100 kg.

BIJLAGE II

Heffingen bij invoer van de overige producten van de sector olijfolie (1)

(in ecu/100 kg)

GN-code	Derde landen
0709 90 39	17,38
0711 20 90	17,38
1522 00 31	39,50
1522 00 39	63,20
2306 90 19	6,16

(1) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen producten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd.

VERORDENING (EG) Nr. 3121/93 VAN DE COMMISSIE
van 10 november 1993

betreffende de afgifte van invoercertificaten voor conserven van bepaalde soorten tonijn en boniet van oorsprong uit bepaalde derde landen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3759/92 van de Raad van
17 december 1992 houdende een gemeenschappelijke
ordering der markten in de sector visserijproducten en
produkten van de aquacultuur⁽¹⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 697/93⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3900/92 van de
Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoerings-
bepalingen van de communautaire invoerregeling voor
conserven van bepaalde soorten tonijn, boniet en sardines,
alsmede van de hoeveelheden van deze produkten die in
1993 mogen worden ingevoerd⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EEG) nr. 2978/93⁽⁴⁾, en met name op
artikel 3, lid 1,

Overwegende dat in artikel 3, lid 1, van bovengenoemde
verordening 15 554 ton van de totale hoeveelheid van
103 693 ton aan de nieuwe importeurs is toegewezen; dat
in artikel 4, lid 2, van genoemde verordening is bepaald
dat, wanneer de hoeveelheden waarvoor certificaten zijn
aangevraagd groter zijn dan de beschikbare hoeveelheden,
de Commissie een percentage vaststelt waarmee alle
aangevraagde hoeveelheden worden verlaagd;

Overwegende dat de door de nieuwe importeurs op
5 november 1993 aangevraagde hoeveelheden groter zijn
dan de beschikbare hoeveelheden; dat derhalve moet
worden bepaald in hoeverre invoercertificaten kunnen
worden afgegeven;

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 10 november 1993.

Overwegende dat invoercertificaten zijn afgegeven voor
15 554 ton; dat derhalve de afgifte van deze certificaten
aan nieuwe importeurs moet worden geschorst,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op 5 november 1993 op grond van artikel 3, lid 1,
onder b), van Verordening (EEG) nr. 3900/92 aange-
vraagde invoercertificaten voor conserven van tonijn van
het geslacht Thunnus, van boniet (*Euthynnus pelamis*) en
andere soorten van het geslacht *Euthynnus* van de
GN-codes ex 1604 14 11, ex 1604 14 19, ex 1604 19 30 en
ex 1604 20 70, van oorsprong uit de derde landen bedoeld
in artikel 1, lid 1, van genoemde verordening, van welke
aanvragen de Commissie op 8 november 1993 in kennis
is gesteld, worden afgegeven voor 3,23 % van de
gevraagde hoeveelheid.

Voor de in de eerste alinea bedoelde produkten wordt de
afgifte van de invoercertificaten geschorst wat betreft de
op of na 8 november 1993 op grond van artikel 3, lid 1,
onder b), van Verordening (EEG) nr. 3900/92 ingediende
aanvragen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 november
1993.

Voor de Commissie
Yannis PALEOKRASSAS
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 388 van 31. 12. 1992, blz. 1.
⁽²⁾ PB nr. L 76 van 30. 3. 1993, blz. 12.
⁽³⁾ PB nr. L 392 van 31. 12. 1992, blz. 26.
⁽⁴⁾ PB nr. L 268 van 29. 10. 1993, blz. 24.

VERORDENING (EG) Nr. 3122/93 VAN DE COMMISSIE

van 11 november 1993

tot vaststelling van het steunbedrag voor katoen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Griekenland, en
met name op de paragrafen 3 en 10 van Protocol nr. 4
betreffende katoen, gewijzigd bij de Akte van Toetreding
van Spanje en Portugal, en met name op Protocol nr. 14,
en bij Verordening (EEG) nr. 4006/87 van de Commis-
sie ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2169/81 van de Raad van
27 juli 1981 tot vaststelling van de algemene voorschriften
van de steunregeling voor katoen ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EEG) nr. 1554/93 ⁽³⁾, en met name op
artikel 5, lid 1,

Overwegende dat het bedrag van de aanvullende steun,
bedoeld in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG)
nr. 2169/81 werd vastgesteld bij Verordening (EEG)
nr. 2419/93 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 3085/93 ⁽⁵⁾;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening
(EEG) nr. 2419/93 genoemde voorschriften en uitvoe-
ringsbepalingen op de gegevens waarover de Commissie
op het huidige tijdstip beschikt, aanleiding geeft tot
wijziging van het op dit tijdstip geldende bedrag van de
steun als vermeld in artikel 1 van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 2169/81
bedoelde steunbedrag voor niet-geëgreerde katoen
wordt vastgesteld op 64,297 ecu per 100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 november
1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 november 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1987, blz. 49.

⁽²⁾ PB nr. L 211 van 31. 7. 1981, blz. 2.

⁽³⁾ PB nr. L 154 van 25. 6. 1993, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB nr. L 222 van 1. 9. 1993, blz. 35.

⁽⁵⁾ PB nr. L 277 van 10. 11. 1993, blz. 25.

VERORDENING (EG) Nr. 3123/93 VAN DE COMMISSIE**van 11 november 1993****tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2193/93⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 5, en artikel 11, lid 3,Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,Overwegende dat de heffingen die van toepassing zijn bij invoer van granen, meel van tarwe en van rogge, en gries en griesmeel van tarwe, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2703/93 van de Commissie⁽⁴⁾ en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat voor het normaal functioneren van het stelsel van heffingen, deze voor de zwevende valuta's moeten worden berekend aan de hand van de in de refe-

rentieperiode van 10 november 1993 geconstateerde representatieve marktcoers;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening (EEG) nr. 2703/93 neergelegde regels op de aanbodprijzen en noteringen van heden die de Commissie bekend zijn, leidt tot het wijzigen van de thans geldende heffingen overeenkomstig de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij de invoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 genoemde produkten te innen heffingen worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 november 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 november 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.⁽²⁾ PB nr. L 196 van 5. 8. 1993, blz. 22.⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.⁽⁴⁾ PB nr. L 245 van 1. 10. 1993, blz. 108.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 11 november 1993 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

(ecu/ton)

GN-code	Derde landen (*)
0709 90 60	83,63 (?) ⁽²⁾
0712 90 19	83,63 (?) ⁽²⁾
1001 10 00	36,78 (1) ⁽¹⁾
1001 90 91	78,48
1001 90 99	78,48 (2)
1002 00 00	112,66 (2)
1003 00 10	119,26
1003 00 20	119,26
1003 00 80	119,26 (2)
1004 00 00	90,74
1005 10 90	83,63 (?) ⁽²⁾
1005 90 00	83,63 (?) ⁽²⁾
1007 00 90	99,31 (4)
1008 10 00	25,19 (2)
1008 20 00	25,45 (4)
1008 30 00	23,99 (2)
1008 90 10	(7)
1008 90 90	23,99
1101 00 00	147,40 (2)
1102 10 00	195,25
1103 11 30	90,76
1103 11 50	90,76
1103 11 90	170,39
1107 10 11	150,57
1107 10 19	115,26
1107 10 91	223,16 (10)
1107 10 99	169,50 (2)
1107 20 00	195,73 (10)

(1) Voor harde tarwe („durum”) van oorsprong uit Marokko, welke rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap wordt vervoerd, wordt de heffing met 0,60 ecu per ton verminderd.

(2) Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 715/90 worden de heffingen niet toegepast op produkten van oorsprong uit de Staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, die rechtstreeks in de Franse overzeese departementen worden ingevoerd.

(3) Voor mais van oorsprong uit de Staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap met 1,81 ecu per ton verminderd.

(4) Voor pluimgierst en sorgho van oorsprong uit de Staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap toegepast overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 715/90.

(5) Voor harde tarwe („durum”) en kanariezaad geproduceerd in Turkije, die rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap worden vervoerd, wordt de heffing met 0,60 ecu per ton verminderd.

(6) De te innen heffing bij invoer van rogge, verkregen in Turkije en rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap vervoerd, is vastgesteld bij de Verordeningen (EEG) nr. 1180/77 van de Raad (PB nr. L 142 van 9. 6. 1977, blz. 10), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1902/92 (PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 3), en (EEG) nr. 2622/71 van de Commissie (PB nr. L 271 van 10. 12. 1971, blz. 22), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 560/91 (PB nr. L 62 van 8. 3. 1991, blz. 26).

(7) Bij invoer van het produkt van GN-code 1008 90 10 (triticale) wordt de voor rogge geldende heffing toegepast.

(8) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen produkten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd, tenzij het bepaalde in lid 4 van dat zelfde artikel van toepassing is.

(9) Voor produkten van deze code die worden ingevoerd in het kader van de Interimovereenkomsten die de Gemeenschap met Polen, Tsjechoslowakije en Hongarije heeft gesloten, en waarvoor een overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 585/92 afgegeven certificaat EUR 1 wordt overgelegd, gelden de in de bijlage bij die verordening aangegeven heffingen.

(10) Deze heffing wordt overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1180/77 van de Raad, verminderd met 5,44 ecu/ton voor de produkten van oorsprong uit Turkije.

VERORDENING (EG) Nr. 3124/93 VAN DE COMMISSIE

van 11 november 1993

tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2193/93⁽²⁾, en met name op artikel 12, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,Overwegende dat de premies die aan de heffingen voor granen en mout dienen te worden toegevoegd, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1681/93 van de Commissie⁽⁴⁾ en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat voor het normaal functioneren van het stelsel van heffingen, deze voor de zwevende valuta's moeten worden berekend aan de hand van de in de refe-

rentieperiode van 10 november 1993 geconstateerde representatieve marktcoers;

Overwegende dat, in verband met de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, de premies die aan de momenteel geldende heffingen worden toegevoegd, moeten worden gewijzigd volgens de tabellen in de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De premies die aan de vooraf vastgestelde heffingen worden toegevoegd voor de invoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 genoemde producten, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 november 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 november 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.⁽²⁾ PB nr. L 196 van 5. 8. 1993, blz. 22.⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.⁽⁴⁾ PB nr. L 159 van 1. 7. 1993, blz. 11.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 11 november 1993 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

A. Granen en meel

(in ecu / ton)

GN-code	Lopend	1 ^e term.	2 ^e term.	3 ^e term.
	11	12	1	2
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	15,21	16,31	12,49
1001 90 99	0	15,21	16,31	12,49
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	21,29	22,83	17,50
1102 10 00	0	0	0	0
1103 11 30	0	0	0	0
1103 11 50	0	0	0	0
1103 11 90	0	0	0	0

B. Mout

(in ecu / ton)

GN-code	Lopend	1 ^e term.	2 ^e term.	3 ^e term.	4 ^e term.
	11	12	1	2	3
1107 10 11	0	27,07	29,03	22,23	22,23
1107 10 19	0	20,23	21,69	16,61	16,61
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

VERORDENING (EG) Nr. 3125/93 VAN DE COMMISSIE

van 11 november 1993

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van roggeDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 2193/93 ⁽²⁾, en met name op artikel 13,
lid 2, derde alinea,Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening
(EEG) nr. 1766/92 het verschil tussen de noteringen of de
prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van die
verordening bedoelde produkten en de prijzen van deze
produkten in de Gemeenschap kan worden overbrugd
door een restitutie bij uitvoer;Overwegende dat de restituties moeten worden vastgesteld
met inachtneming van de elementen als bedoeld in
artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1533/93 van de
Commissie van 22 juni 1993 tot vaststelling van toepas-
singsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van
de Raad voor de toekenning, in de graansector, van
uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt
te treffen maatregelen ⁽³⁾;Overwegende dat voor meel, gries en griesmeel van tarwe
of van rogge de restitutie moet worden berekend met
inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor
de vervaardiging van de betreffende produkten; dat deze
hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EEG)
nr. 1533/93;Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de
specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige
produkten een differentiatie van de restitutie naar bestem-
ming nodig kunnen maken;Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet
worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan
worden gewijzigd;Overwegende dat de in artikel 1 van Verordening (EEG)
nr. 3813/92 van de Raad ⁽⁴⁾ gedefinieerde representatievemarktkoersen worden gebruikt voor de omrekening van
het in de valuta van derde landen aangegeven bedrag en
dat deze koersen de grondslag zijn voor de bepaling van
de landbouwmrekeningskoersen van de valuta's van de
Lid-Staten; dat de nadere voorschriften voor de toepas-
sing en de vaststelling van deze omrekeningskoersen zijn
vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1068/93 van de
Commissie ⁽⁵⁾;Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de
huidige situatie in de sector granen en met name op de
noteringen of prijzen van deze produkten in de Gemeen-
schap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van
de bedragen van de restitutie zoals vermeld in de bijlage;Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 990/93 van
de Raad ⁽⁶⁾ een verbod is vastgesteld voor handelsverkeer
tussen de Europese Gemeenschap en de Federatieve
Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro); dat dit
verbod niet geldt voor bepaalde omstandigheden die limi-
tatief zijn opgesomd in de artikelen 2, 4, 5 en 7 van die
verordening; dat daarmee rekening moet worden
gehouden bij de vaststelling van de restituties;Overwegende dat het Comité van beheer voor granen
geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn voor-
zitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in
artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG)
nr. 1766/92 bedoelde produkten, met uitzondering van
mout, worden op de in de bijlage aangegeven bedragen
vastgesteld.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op 12 november
1993.⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.⁽²⁾ PB nr. L 196 van 5. 8. 1993, blz. 22.⁽³⁾ PB nr. L 151 van 23. 6. 1993, blz. 15.⁽⁴⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.⁽⁵⁾ PB nr. L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106.⁽⁶⁾ PB nr. L 102 van 28. 4. 1993, blz. 14.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 november 1993.

Voor de Commissie
René STEICHEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 11 november 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

<i>(in ecu / ton)</i>			<i>(in ecu / ton)</i>		
Produktcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie (2)	Produktcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie (2)
0709 90 60 000	—	—	1005 90 00 000	03	25,00
0712 90 19 000	—	—		04	15,00
1001 10 00 200	—	—		02	0
1001 10 00 400	—	—	1007 00 90 000	—	—
1001 90 91 000	05	52,00	1008 20 00 000	—	—
	02	0	1101 00 00 100	01	73,00
1001 90 99 000	03	42,00	1101 00 00 130	01	68,00
	02	15,00	1101 00 00 150	01	63,00
1002 00 00 000	03	25,00	1101 00 00 170	01	58,00
	02	15,00	1101 00 00 180	01	55,00
1003 00 10 000	05	63,00	1101 00 00 190	—	—
	02	0	1101 00 00 900	—	—
1003 00 20 000	03	58,00	1102 10 00 500	01	73,00
	02	15,00	1102 10 00 700	—	—
1003 00 80 000	03	58,00	1102 10 00 900	—	—
	02	15,00	1103 11 30 200	01	— ⁽³⁾
1004 00 00 200	05	52,00	1103 11 30 900	—	—
	02	0	1103 11 50 200	01	— ⁽³⁾
1004 00 00 400	—	—	1103 11 50 400	—	—
	—	—	1103 11 50 900	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 90 200	01	— ⁽³⁾
	—	—	1103 11 90 800	—	—

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 alle derde landen
- 02 andere derde landen
- 03 Zwitserland, Oostenrijk, Liechtenstein en Ceuta en Melilla
- 04 zone I, zone III b), zone VIII a), Cuba en Hongarije
- 05 Algerije en Marokko.

(2) De restituties voor uitvoer naar de Federatieve Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro) mogen slechts worden toegekend met inachtneming van het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 990/93.

(3) Als dit produkt geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB nr. L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN 93/89/EEG VAN DE RAAD

van 25 oktober 1993

betreffende de toepassing door de Lid-Staten van de belastingen op sommige voor het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen en van de voor het gebruik van sommige infrastructuurvoorzieningen geheven tolgelden en gebruiksrechten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 75 en 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de opheffing van concurrentievervalsingen tussen de vervoersondernemingen van de Lid-Staten zowel harmonisatie van de heffingsstelsels als invoering van rechtvaardige mechanismen voor de toerekening aan vervoersondernemers van de infrastructuurkosten vooropstelt;

Overwegende dat deze doelstellingen slechts in fasen kunnen worden bereikt;

Overwegende dat met de aanneming van Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën ⁽⁴⁾ en van Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën ⁽⁵⁾ reeds een bepaalde mate van harmonisatie op het gebied van de brandstofaccijnzen is verwezenlijkt;

Overwegende dat de aanpassing van de nationale heffingsstelsels onder de huidige omstandigheden moet worden beperkt tot bedrijfsvoertuigen waarvan het totaalgewicht een bepaald niveau overschrijdt;

Overwegende dat het dienstig is daartoe voor de thans in de Lid-Staten toegepaste motorrijtuigenbelastingen of voor de belastingen die voor deze motorrijtuigenbelastingen in de plaats mochten komen, minimumtarieven vast te stellen;

Overwegende dat bepaalde Lid-Staten de thans toegepaste motorrijtuigenbelastingen aanzienlijk zullen moeten verhogen; dat er, ten einde een geleidelijke aanpassing mogelijk te maken, een overgangsperiode moet komen, tijdens welke deze Lid-Staten lagere tarieven mogen toepassen;

Overwegende dat voor bepaalde vormen van plaatselijk binnenlands vervoer, met slechts weinig betekenis voor de communautaire vervoersmarkt, thans verlaagde tarieven van de motorrijtuigenbelasting gelden; dat, ten einde een harmonieuze overgang mogelijk te maken, de Lid-Staten gemachtigd moeten worden tijdelijk van de minimumtarieven af te wijken;

Overwegende dat de Lid-Staten gemachtigd moeten worden om lagere tarieven of vrijstellingen toe te passen voor voertuigen waarvan het gebruik waarschijnlijk geen weerslag zal hebben op de vervoersmarkt van de Gemeenschap;

Overwegende dat, ten einde rekening te houden met sommige bijzondere situaties, een procedure moet worden ingesteld waarbij de Lid-Staten gemachtigd kunnen worden vrijstellingen of extra verlagingen te handhaven;

Overwegende dat de bestaande concurrentievervalsingen niet louter door de harmonisatie van de belastingen of van de accijnzen kunnen worden opgeheven, maar dat zij,

⁽¹⁾ PB nr. C 79 van 26. 3. 1988, blz. 8,
PB nr. C 75 van 20. 3. 1991, blz. 1, en
PB nr. C 311 van 27. 11. 1992, blz. 63.

⁽²⁾ PB nr. C 158 van 26. 6. 1989, blz. 51,
PB nr. C 150 van 15. 6. 1992, blz. 324, en
PB nr. C 21 van 25. 1. 1993, blz. 522.

⁽³⁾ PB nr. C 208 van 8. 8. 1988, blz. 32,
PB nr. C 159 van 17. 6. 1991, blz. 21, en
PB nr. C 19 van 25. 1. 1993, blz. 74.

⁽⁴⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 19.

in afwachting van in technisch en economisch opzicht geschiktere heffingsvormen, kunnen worden afgezwakt door de mogelijkheid om tolgeden te handhaven of in te voeren en om gebruiksrechten in te voeren voor het gebruik van autosnelwegen, en, onder bepaalde voorwaarden, van andere wegen;

Overwegende dat het van belang is dat de tolgeden en gebruiksrechten niet discriminerend zijn, geen buitensporige formaliteiten meebrengen en niet tot belemmeringen aan de binnengrenzen leiden; dat, wat de gebruiksrechten betreft, de tarieven ervan gerelateerd moeten zijn aan de duur van het gebruik van de betrokken infrastructuurvoorziening;

Overwegende dat, ten einde de uniforme toepassing van de gebruiksrechten en de tolgeden te waarborgen, bepaalde regels dienen te worden vastgesteld om de voorwaarden voor de toepassing ervan te bepalen, zoals de eigenschappen van de infrastructuurvoorzieningen waarop de gebruiksrechten en tolgeden worden toegepast, het maximumtarief van de gebruiksrechten en de algemene bepalingen die in acht moeten worden genomen;

Overwegende dat in dit kader twee of meer Lid-Staten kunnen samenwerken met het oog op de invoering van een gemeenschappelijk stelsel van gebruiksrechten mits aan bepaalde bijkomende voorwaarden wordt voldaan; dat daarbij rekening kan worden gehouden met de bijzondere geografische en economische situatie van vervoersondernemingen van sommige Lid-Staten, die in sommige gevallen verergerd wordt door de onbestendige politieke situatie in sommige derde landen;

Overwegende dat met het oog op de herziening van de bepalingen van deze richtlijn en een eventuele aanpassing daarvan ten behoeve van een meer territoriaal heffingssysteem, een strak tijdschema dient te worden ingesteld,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Algemene bepalingen

Artikel 1

De Lid-Staten passen, zo nodig, hun stelsels inzake motorrijtuigenbelasting en hun tolgeden en gebruiksrechten aan overeenkomstig deze richtlijn.

Deze richtlijn geldt niet voor voertuigen die uitsluitend goederen vervoeren binnen de niet-Europese gebiedsdelen van de Lid-Staten.

Zij geldt evenmin voor voertuigen die geregistreerd zijn op de Canarische eilanden, Ceuta en Melilla en de Azoren en Madeira, en die uitsluitend goederen vervoeren binnen die grondgebieden of tussen die grondgebieden en het continentale grondgebied van Spanje, respectievelijk Portugal.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder

- „autosnelweg”: een weg die speciaal is ontworpen en aangelegd voor verkeer met motorvoertuigen, zonder uitwegen naar aanliggende percelen, en die
 - i) behalve op bepaalde plaatsen of tijdelijk is voorzien van gescheiden rijbanen voor beide verkeersrichtingen, welke rijbanen van elkaar gescheiden zijn hetzij door een strook die niet voor het verkeer is bestemd, hetzij, bij uitzondering, op andere wijze;
 - ii) geen andere weg, geen spoor- of tramweg of voetpad gelijkvloers kruist; en
 - iii) door specifieke verkeerstekens als autosnelweg is aangeduid;
- „tolgeld”: de betaling van een bepaald bedrag dat wordt geïnd voor een door een voertuig tussen twee punten van een van de in artikel 7, onder d), bedoelde infrastructuurvoorzieningen afgelegd traject en dat is gebaseerd op de afgelegde afstand en op de categorie van het voertuig;
- „gebruiksrecht”: de betaling van een bepaald bedrag dat gedurende een bepaalde tijdsduur recht geeft op het gebruik door een voertuig van de in artikel 7, onder d), bedoelde infrastructuurvoorzieningen;
- „voertuig”: een motorvoertuig of een samenstel van voertuigen dat uitsluitend bestemd is voor het goederenvervoer over de weg en waarvan het maximum toegestane totaalgewicht ten minste 12 ton bedraagt.

Motorrijtuigenbelasting

Artikel 3

1. De in artikel 1 bedoelde motorrijtuigenbelastingen zijn:

- België: verkeersbelasting op de autovoertuigen/taxe de circulation sur les véhicules automobiles
- Denemarken: vægtafgift af motorkøretøjer m.v.
- Duitsland: Kraftfahrzeugsteuer
- Griekenland: Τέλη κυκλοφορίας
- Spanje:
 - a) impuesto sobre vehículos de tracción mecánica
 - b) impuesto sobre actividades económicas, uitsluitend voor wat betreft het gedeelte van de belasting dat geheven wordt voor motorvoertuigen
- Frankrijk:
 - a) taxe spéciale sur certains véhicules routiers
 - b) taxe différentielle sur les véhicules à moteur
- Ierland: vehicle excise duty
- Italië:
 - a) tassa automobilistica
 - b) addizionale del 5 % sulla tassa automobilistica
- Luxemburg: taxe sur les véhicules automoteurs
- Nederland: motorrijtuigenbelasting

- Portugal :
 - a) imposto de camionagem
 - b) imposto de circulação
 - Verenigd Koninkrijk : vehicle excise duty.
2. Een Lid-Staat die één van de in lid 1 genoemde belastingen door een andere, soortgelijke belasting vervangt, stelt de Commissie daarvan in kennis opdat deze de nodige aanpassingen kan aanbrengen.

Artikel 4

Elke Lid-Staat stelt de procedures voor heffing en inning van de in artikel 3 genoemde belastingen vast.

Artikel 5

Wanneer het gaat om in een Lid-Staat geregistreerde voertuigen worden de in artikel 3 genoemde belastingen uitsluitend door de Lid-Staat van registratie geheven.

Artikel 6

1. Ongeacht de structuur van de in artikel 3 genoemde belastingen stellen de Lid-Staten de tarieven van deze belastingen op een dusdanige wijze vast dat zij voor elke categorie of subcategorie van de in de bijlage beschreven voertuigen niet lager zijn dan de in die bijlage vastgestelde minimumtarieven.

2. Aan Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië en Portugal wordt tot en met 31 december 1997 toegestaan minimumtarieven toe te passen die ten minste 50 % van de in de bijlage vastgestelde tarieven bedragen.

3. De Lid-Staten kunnen verlaagde tarieven of vrijstellingen toepassen voor

- militaire voertuigen, voertuigen van de burgerbescherming, de brandweer en andere diensten voor eerste hulpverlening, alsook voertuigen voor de ordehandhaving en voertuigen voor het onderhoud van de wegen,
- voertuigen die slechts af en toe deelnemen aan het verkeer op de openbare weg in de Lid-Staat van registratie en die gebruikt worden door natuurlijke of rechtspersonen die het goederenvervoer niet als hoofdactiviteit hebben, mits het vervoer door deze voertuigen niet leidt tot concurrentievervalsing, en onder voorbehoud van de toestemming van de Commissie.

4. Onder voorbehoud van de in artikel 12 bedoelde toetsing kunnen de Lid-Staten tot 1 juli 1998 speciale afwijkingen toepassen voor voertuigen met ten hoogste drie assen die uitsluitend voor plaatselijk binnenlands vervoer worden gebruikt.

De toepassing van deze afwijkingen wordt regelmatig door de Commissie beoordeeld. Zij brengt hierover jaarlijks aan de Raad verslag uit.

5. a) Op voorstel van de Commissie kan de Raad met eenparigheid van stemmen, om specifieke politieke redenen van sociaal-economische aard of in verband met de infrastructuurvoorzieningen, aan een Lid-

Staat toestemming verlenen voor het handhaven van aanvullende vrijstellingen of verlagingen van de motorrijtuigenbelastingen. Deze vrijstellingen of verlagingen mogen alleen betrekking hebben op in de betrokken Lid-Staat geregistreerde voertuigen die uitsluitend goederen vervoeren binnen een nauwkeurig afgebakend gedeelte van het grondgebied van de Lid-Staat.

b) Elke Lid-Staat die een dergelijke vrijstelling of verlaging wil handhaven stelt de Commissie hiervan in kennis en doet haar voorts alle noodzakelijke informatie toekomen. De Commissie stelt de overige Lid-Staten binnen een maand in kennis van de voorgestelde vrijstelling of verlaging.

De Raad wordt geacht toestemming te hebben verleend voor het handhaven van de voorgestelde vrijstelling of verlaging wanneer binnen twee maanden na de datum waarop de overige Lid-Staten overeenkomstig de bovenstaande littera geïnformeerd zijn, noch door de Commissie noch door een Lid-Staat verzocht is om bespreking van de kwestie door de Raad.

6. Onverminderd het bepaalde in de leden 3, 4 en 5 van dit artikel, en in artikel 6 van Richtlijn 92/106/EEG van de Raad van 7 december 1992 houdende vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor bepaalde vormen van gecombineerd vervoer van goederen tussen Lid-Staten⁽¹⁾, mogen de Lid-Staten geen enkele vrijstelling of verlaging van de in artikel 3 genoemde belastingen toekennen, indien hierdoor het bedrag van de verschuldigde belasting onder de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde minimumtarieven zou komen te liggen.

7. De in lid 1 bedoelde minimumtarieven blijven tot en met 31 december 1997 ongewijzigd. Vanaf die datum kan de Raad onder de in het Verdrag bepaalde voorwaarden deze minimumtarieven, zo nodig, aanpassen.

Tolgelden en gebruiksrechten

Artikel 7

De Lid-Staten kunnen tolheffingen handhaven of invoeren en/of gebruiksrechten invoeren, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- a) tolheffingen en gebruiksrechten mogen niet beide tegelijkertijd voor het gebruik van hetzelfde wegvak worden toegepast ; de Lid-Staten mogen evenwel ook tolgelden toepassen op het gebruik van bruggen, tunnels en bergpaswegen die deel uitmaken van wegnetten waarvoor gebruiksrechten worden geïnd ;
- b) onverminderd het bepaalde in artikel 8, lid 2, onder e), en artikel 9, worden de gebruiksrechten en tolheffingen toegepast zonder rechtstreekse of onrechtstreekse discriminatie op grond van de nationaliteit van de vervoersonderneming en van de herkomst of de bestemming van het vervoer ;

⁽¹⁾ PB nr. L 368 van 17. 12. 1992, blz. 38.

- c) deze gebruiksrechten en tolheffingen worden op dusdanige wijze ten uitvoer gelegd, geïnd en de betaling wordt op dusdanige wijze gecontroleerd dat de doorstroming van het verkeer zo min mogelijk wordt gehinderd en iedere verplichte verificatie of controle aan de binnengrenzen van de Gemeenschap wordt vermeden; hiertoe werken de Lid-Staten onderling samen om voor de vervoersondernemingen te zorgen voor mogelijkheden om de gebruiksrechten te voldoen, met name buiten de Lid-Staten waar zij worden toegepast;
- d) gebruiksrechten en tolheffingen worden slechts toegepast voor het gebruik van autosnelwegen, of andere meerbaanswegen met soortgelijke kenmerken als autosnelwegen, bruggen, tunnels en bergpaswegen.

In Lid-Staten zonder algemeen net van autosnelwegen of tweebaanswegen (wegen met gescheiden rijbanen) met soortgelijke kenmerken als autosnelwegen, mogen tolheffingen of gebruiksrechten worden toegepast voor het gebruik van de hoogste wegencategorie in die Lid-Staat.

Na overleg met de Commissie overeenkomstig de bij de beschikking van de Raad van 21 maart 1962 houdende vaststelling van een procedure voor het voorafgaande onderzoek en overleg omtrent bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke door de Lid-Staten op het gebied van het vervoer worden overwogen⁽¹⁾ ingestelde procedure mogen zij, met name op grond van veiligheidsoverwegingen, eveneens worden toegepast voor het gebruik van andere delen van het hoofdwegennet;

- e) een Lid-Staat kan bepalen dat voor de op zijn grondgebied geregistreerde voertuigen gebruiksrechten gelden voor zijn gehele wegennet;
- f) de gebruiksrechten worden door de betrokken Lid-Staten vastgesteld op een bedrag van ten hoogste 1 250 ecu per jaar met inbegrip van administratiekosten; binnen dit maximum staat het de Lid-Staten vrij aan de nationale motorrijtuigenbelasting gerelateerde gebruiksrechten vast te stellen.

Dit maximum wordt om de twee jaar opnieuw bezien, de eerste maal op 1 januari 1997; in voorkomend geval besluit de Raad onder de voorwaarden van het Verdrag tot de noodzakelijke aanpassingen;

- g) het tarief van de gebruiksrechten is evenredig met de duur van het gebruik van de betrokken infrastructuurvoorzieningen.

Het is een Lid-Staat toegestaan om voor op zijn grondgebied geregistreerde voertuigen uitsluitend jaartarieven toe te passen;

- h) de toltarieven moeten gerelateerd zijn aan de kosten voor de aanleg, de exploitatie en de uitbreiding van het betrokken infrastructuurnet.

⁽¹⁾ PB nr. 23 van 3. 4. 1962, blz. 720/62. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 73/402/EEG van de Raad van 22 november 1973 (PB nr. L 347 van 17. 12. 1973, blz. 48).

Artikel 8

1. Twee of meer Lid-Staten kunnen samenwerken bij de invoering van een gemeenschappelijk stelsel van gebruiksrechten op hun grondgebieden. De Lid-Staten zorgen ervoor dat de Commissie nauw betrokken wordt bij deze werkzaamheden, alsmede bij de latere werking en de eventuele wijziging van dit stelsel.

2. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 7 gelden ten aanzien van een dergelijk gemeenschappelijk stelsel de volgende bepalingen:

- a) de deelnemende Lid-Staten stellen het gemeenschappelijk jaarlijks gebruiksrecht vast op een niveau dat het in artikel 7, onder f), genoemde bedrag niet overschrijdt;
- b) de betaling van het gemeenschappelijk gebruiksrecht geeft toegang tot het door elke deelnemende Lid-Staat in overeenstemming met artikel 7, onder d), vastgestelde wegennet;
- c) andere Lid-Staten kunnen zich bij het gemeenschappelijk stelsel aansluiten;
- d) de deelnemende Lid-Staten werken een verdeelsleutel uit, die elk van hen een billijk aandeel in de inkomsten uit het gebruiksrecht biedt;
- e) de deelnemende Lid-Staten kunnen, uiterlijk tot en met 31 december 1997, een passende verlaging van het tarief van de gebruiksrechten toepassen voor voertuigen die geregistreerd zijn in sommige Lid-Staten waarvan de economie ontwikkelingsverschillen te zien geeft en die benadeeld worden door hun bijzondere geografische situatie, in sommige gevallen nog verergerd door de onbestendige politieke situatie in sommige derde landen.

Artikel 9

Na overleg met de Commissie volgens de bij de beschikking van de Raad van 21 maart 1962 ingestelde procedure kan door de betrokken Lid-Staten een speciale regeling voor de grensgebieden worden ingesteld.

Slotbepalingen

Artikel 10

Deze richtlijn vormt geen beletsel voor de toepassing door de Lid-Staten van:

- a) specifieke belastingen of specifieke rechten
- die bij de registratie van het voertuig worden geïnd;
 - die op buiten het standaardgewicht of de standaardafmetingen vallende voertuigen of ladingen worden geheven;
- b) parkeergelden en specifieke heffingen op stadsverkeer;
- c) regulerende heffingen die specifiek bedoeld zijn om tijd- en plaatsgebonden congestie van het wegennet tegen te gaan.

Artikel 11

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt de tegenwaarde van de ecu in de verschillende nationale valuta eenmaal per jaar vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn de in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte koersen van de eerste werkdag van oktober. Zij worden toegepast vanaf 1 januari van het volgende kalenderjaar.

2. De Lid-Staten kunnen bij de in lid 1 bedoelde jaarlijkse aanpassing de geldende bedragen onveranderd laten, indien de omrekening van deze in ecu uitgedrukte bedragen tot een wijziging van de in nationale valuta uitgedrukte bedragen leidt van minder dan 5 % of van minder dan 5 ecu, indien dit laatste bedrag lager uitvalt.

Artikel 12

1. Uiterlijk op 31 december 1997 brengt de Commissie aan de Raad verslag uit over de tenuitvoerlegging van de onderhavige richtlijn, waarbij rekening gehouden wordt met de technologische ontwikkelingen en de congestie van het wegennet.

Ten einde de Commissie in staat te stellen het bovengenoemde verslag op te stellen, verstrekken de Lid-Staten haar uiterlijk op 1 juni 1997 de noodzakelijke inlichtingen.

Zo nodig gaat dit verslag vergezeld van voorstellen voor de invoering van een regeling voor de toerekening van de kosten die gebaseerd is op het territorialiteitsbeginsel, waarbij de nationale grenzen geen overwegende rol spelen.

2. Voorts dienen de Lid-Staten die elektronische systemen voor de inning van tolgelden en/of gebruiksrechten invoeren, rekening te houden met de wenselijkheid van de interoperabiliteit tussen deze systemen.

Artikel 13

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1995 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

Artikel 14

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 25 oktober 1993.

Voor de Raad

De Voorzitter

Ph. MAYSTADT

BIJLAGE

MINIMUMTARIEVEN VAN DE MOTORRIJTUIGENBELASTING

Motorvoertuigen

Aantal assen en maximaal toegestaan totaalgewicht (in ton)		Minimumtarief (in ecu/jaar)	
Gelijk aan of meer dan	Minder dan	Luchtvering of als gelijkwaardig erkende vering (*) van de aangedreven as(sen)	Andere veringssystemen van de aangedreven as(sen)
<i>2 assen</i>			
12	13	0	31
13	14	31	86
14	15	86	121
15	18	121	274
<i>3 assen</i>			
15	17	31	54
17	19	54	111
19	21	111	144
21	23	144	222
23	25	222	345
25	26	222	345
<i>4 assen</i>			
23	25	144	146
25	27	146	228
27	29	228	362
29	31	362	537
31	32	362	537

(*) Als gelijkwaardig erkende vering volgens de definitie in bijlage III bij Richtlijn 92/7/EEG van de Raad van 10 februari 1992 tot wijziging van Richtlijn 85/3/EEG van de Raad betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 29).

Combinaties (gelede voertuigen en samenstellen)

Aantal assen en maximaal toegestaan totaalgewicht (in ton)		Minimumtarief (in ecu/jaar)	
Gelijk aan of meer dan	Minder dan	Luchtvering of als gelijkwaardig erkende vering ⁽¹⁾ van de aangedreven as(sen)	Andere veringssystemen van de aangedreven as(sen)
<i>2 + 1 assen</i>			
12	14	0	0
14	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	28	175	307
<i>2 + 2 assen</i>			
23	25	30	70
25	26	70	115
26	28	115	169
28	29	169	204
29	31	204	335
31	33	335	465
33	36	465	706
36	38	465	706
<i>2 + 3 assen</i>			
36	38	370	515
38	40	515	700
<i>3 + 2 assen</i>			
36	38	327	454
38	40	454	628
40	44	628	929
<i>3 + 3 assen</i>			
36	38	186	225
38	40	225	336
40	44	336	535

⁽¹⁾ Zie voetnoot op de vorige bladzijde.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 28 juli 1993

tot vaststelling van de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 339/93 van de Raad bedoelde lijst van produkten

(93/583/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 339/93 van de Raad van 8 februari 1993 betreffende de controles op de overeenstemming van uit derde landen ingevoerde produkten met de op het gebied van produktveiligheid toepasselijke voorschriften (¹), inzonderheid op artikel 8,

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 339/93 is bepaald dat de Commissie de lijst van de in het bijzonder in artikel 2, tweede streepje, bedoelde produkten vaststelt overeenkomstig de procedure van artikel 9;

Overwegende dat de betrokken lijst moet worden vastgesteld en bijgewerkt op grond van de ervaring en/of de voorschriften op het gebied van produktveiligheid en binnen de perken van de communautaire regelgeving;

Overwegende dat uit de voorbereidende werkzaamheden ter zake van de genoemde verordening en de werkzaamheden tot opheffing van de controles aan de binnengrenzen voortvloeit dat de Lid-Staten bijzondere aandacht besteden aan speelgoed, geneesmiddelen en levensmiddelen in het kader van de controles op de overeenstemming met de op het gebied van produktveiligheid toepasselijke voorschriften;

Overwegende dat speelgoed namelijk bestemd is voor een bijzonder kwetsbare verbruikerscategorie welke geen blijk geeft van de „gemiddelde zorgvuldigheid” die eigen is aan de volwassen verbruiker gezien het gangbare gedrag van kinderen;

Overwegende dat geneesmiddelen en levensmiddelen bovendien de twee categorieën produkten zijn waarvan de consumptie de meest rechtstreekse gevolgen heeft voor de gezondheid van de gebruikers;

Overwegende dat het derhalve noodzakelijk is speelgoed, geneesmiddelen en levensmiddelen op te nemen in de

lijst van produkten waarop artikel 2, tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 339/93 in het bijzonder betrekking heeft;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het in artikel 9 van de verordening bedoelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De lijst van produkten waarop artikel 2, tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 339/93 in het bijzonder van toepassing is, omvat onderstaande categorieën produkten:

- speelgoed,
- geneesmiddelen voor toepassing bij de mens,
- diergeneesmiddelen,
- levensmiddelen,

zoals bedoeld in de communautaire regelgeving, waarvan de voornaamste relevante bepalingen ter informatie in de bijlage van deze beschikking worden aangegeven.

Artikel 2

De in toepassing van deze beschikking genomen maatregelen worden door de Lid-Staten aan de Commissie medegedeeld binnen een maand na de bekendmaking van deze beschikking.

De Commissie brengt de andere Lid-Staten op de hoogte van deze maatregelen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 28 juli 1993.

Voor de Commissie

Raniero VANNI D'ARCHIRAFI

Lid van de Commissie

(¹) PB nr. L 40 van 17. 2. 1993, blz. 1.

BIJLAGE

COMMUNAUTAIRE REGELGEVING WAARNAAR WORDT VERWEZEN IN ARTIKEL 1

Speelgoed : Richtlijn 88/378/EEG van de Raad ⁽¹⁾*Hoofdpunten*

Het in deze beschikking bedoelde speelgoed is gedefinieerd in artikel 1 van Richtlijn 88/378/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de veiligheid van speelgoed. In bijlage I bij deze richtlijn zijn de produkten opgesomd die niet als „speelgoed” in de zin van genoemde richtlijn worden aangemerkt.

De communautaire regelgeving voorziet meer bepaald in het aanbrengen van het EG-merkteken op speelgoed of op de verpakking ervan overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van Richtlijn 88/378/EEG.

Aangezien Richtlijn 88/378/EEG van toepassing is op speelgoed dat bestemd is om als dusdanig in de handel te worden gebracht, betreft het vereiste EG-merkteken slechts

- de eindprodukten
- waarvan de afzonderlijke artikelen wat betreft verpakking, merking, etikettering in een dusdanige vorm worden aangeboden dat men mag aannemen dat zij als zodanig in de handel worden gebracht.

Geneesmiddelen : Richtlijnen 75/319/EEG ⁽²⁾ en 81/851/EEG ⁽³⁾ van de Raad*Hoofdpunten*

Ten aanzien van geneesmiddelen voor toepassing bij de mens is in artikel 16 van de gewijzigde Richtlijn 75/319/EEG meer bepaald vastgesteld dat de Lid-Staten de nodige maatregelen treffen om te bewerkstelligen dat voor de vervaardiging van geneesmiddelen een vergunning is vereist en tevens is eraan toegevoegd dat bedoelde vergunning eveneens is vereist voor de invoer uit derde landen in een Lid-Staat.

In artikel 24 van de gewijzigde Richtlijn 81/851/EEG zijn soortgelijke bepalingen ingevoerd ten aanzien van diergeneesmiddelen.

De toekenning van genoemde vergunningen houdt verband met de bekwaamheid en de verplichting van de fabrikant en/of de importeur om een aantal onderzoeken te verrichten welke betrekking hebben op de overeenstemming van de ingevoerde produkten met de regelgeving inzake het in de handel brengen ervan.

Aangezien dit vergunningsstelsel een systematisch onderzoek van de ingevoerde geneesmiddelen vereist, kunnen de douanediens ten hun controles van deze produkten gewoonlijk beperken tot de verificatie van het bestaan van de bedoelde vergunning (in de zin van de Richtlijnen 75/319/EEG en 81/851/EEG).

Levensmiddelen : Richtlijn 79/112/EEG van de Raad ⁽⁴⁾*Hoofdpunten*

In artikel 11 van de gewijzigde Richtlijn 79/112/EEG inzake de etikettering van, de presentatie van en de reclame voor levensmiddelen is meer bepaald vastgesteld dat op zijn minst de in artikel 3, lid 1, punten 1, 4 en 6, en in voorkomend geval de in artikel 9 bis genoemde vermeldingen op de buitenkant van de verpakking moeten staan van de voorverpakte levensmiddelen welke voor de eindverbruiker zijn bestemd doch worden verhandeld in een stadium vóór de verkoop aan de eindverbruiker of zijn bestemd om aan instellingen te worden geleverd (restaurants, ziekenhuizen, enz.). Deze verplichte vermeldingen zijn de benaming van het produkt, de datum van minimale houdbaarheid of, bij zeer bederfelijke levensmiddelen, „de uiterste consumptiedatum”, alsmede gegevens over de bewaarvoorschriften, de naam of firmanaam en het adres van de fabrikant, de verpakker of van een in de Gemeenschap gevestigde verkoper.

De andere etiketteringsgegevens welke zijn voorgeschreven in Richtlijn 79/112/EEG kunnen eventueel slechts zijn vermeld op de handelsdocumenten welke op die levensmiddelen betrekking hebben, wanneer zij de levensmiddelen vergezellen dan wel tegelijkertijd met of vóór de levering worden verzonden.

⁽¹⁾ PB nr. L 187 van 16. 7. 1988, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 147 van 9. 6. 1975, blz. 13.

⁽³⁾ PB nr. L 317 van 6. 11. 1981, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

De vermelding van deze minimale gegevens betreffende de benaming, de datum en de naam of firmanaam en het adres van de fabrikant, de verpakker of van een in de Gemeenschap gevestigde verkoper is onontbeerlijk om te garanderen dat het voor de eindverbruiker bestemde produkt is voorzien van een etikettering die in overeenstemming is met Richtlijn 79/112/EEG welke is gericht op de bescherming en de informatie van de verbruikers.

De controle op het ontbreken van deze verplichte etiketteringsgegevens door de douanediens ten kan als volgt worden samengevat :

- het in aanmerking nemen van het bepaalde in Richtlijn 79/112/EEG inzonderheid de voorschriften betreffende de benaming, de datum en de aanwijzing van de persoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen, alsmede de afwijkingen welke in de richtlijn zijn vastgesteld (bij voorbeeld artikel 9, lid 6, over de vrijstellingen inzake de datumaanduiding);
- een verificatie die alleen betrekking heeft op het voorverpakte produkt dat voor de eindverbruiker is bestemd (er dient aan te worden herinnerd dat niet noodzakelijk alle in Richtlijn 79/112/EEG vastgestelde etiketteringsgegevens moeten zijn vermeld op de „voorverpakte levensmiddelen” in de zin van de definitie van artikel 1, punt 3, onder b), indien de genoemde minimale verplichte vermeldingen op de buitenkant van de verpakking staan).

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 oktober 1993

tot vaststelling van de criteria inzake vereenvoudigde procedures voor de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde planten in het milieu, overeenkomstig artikel 6, lid 5, van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad

(93/584/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu (¹), inzonderheid op artikel 6, lid 5,

Overwegende dat, indien een bevoegde instantie van mening is dat voldoende ervaring is opgedaan met de introductie van bepaalde genetisch gemodificeerde organismen, hierna GGO's genoemd, zij bij de Commissie een verzoek om toepassing van vereenvoudigde procedures voor de introductie van zulke types GGO's kan indienen en dat de Commissie op de veiligheid voor de menselijke gezondheid en het milieu alsmede op de beschikbare bewijzen omtrent deze veiligheid gebaseerde criteria dient vast te stellen, aan de hand waarvan de Commissie kan beslissen of een bepaalde vereenvoudigde procedure moet worden goedgekeurd;

Overwegende dat thans kennis is opgebouwd en gegevens zijn verzameld over de noodzakelijke voorwaarden inzake veiligheid voor de menselijke gezondheid en het milieu bij de introductie van bepaalde types GGO's;

Overwegende dat het, met het oog op de uiteenlopende veiligheidsaspecten die voor verschillende types organismen relevant zijn, gepast lijkt afzonderlijke criteria vast te stellen voor planten, dieren en micro-organismen en dat bijgevolg de in deze beschikking vastgestelde criteria uitsluitend van toepassing zijn op genetisch gemodificeerde planten, met welke groep GGO's tot op heden de meeste ervaring is verworven;

Overwegende dat gegevens met betrekking tot de introductie van genetisch gemodificeerde planten hebben aangetoond dat de veiligheid van de introductie van dergelijke planten afhangt van de eigenschappen van de recipiënte plantesoort, van de eigenschappen van de ingebouwde sequenties en de produkten daarvan alsmede van de ecosystemen waarin de planten worden geïntroduceerd, en dat de vast te stellen criteria specifiek betrekking dienen te hebben op de beoordeling van de genoemde eigenschappen;

Overwegende dat deze criteria een objectieve en geharmoniseerde basis vormen voor de beslissingen betreffende verzoeken om toepassing van vereenvoudigde procedures;

Overwegende dat met het oog op de doorzichtigheid een uniforme procedure voor het indienen van verzoeken om toepassing van vereenvoudigde procedures moet worden vastgesteld;

Overwegende dat een dergelijk verzoek gebaseerd dient te zijn op de met de GGO's in kwestie opgedane ervaring alsmede op de bewijzen met betrekking tot de veiligheid voor de menselijke gezondheid en het milieu en dat te dien einde zowel de eigen ervaring van de bevoegde instantie met introducties van de GGO's in kwestie als andere, in de Gemeenschap of daarbuiten met de betrokken GGO's in vergelijkbare ecosystemen opgedane ervaring moet kunnen worden aangevoerd;

Overwegende dat, met het oog op een zo breed mogelijke toepasbaarheid van uniforme procedures, behoudens overwegingen met betrekking tot de veiligheid voor de menselijke gezondheid en het milieu, alle Lid-Staten de mogelijkheid moet worden geboden zich bij een verzoek om toepassing van vereenvoudigde procedures aan te sluiten en dat daartoe een passende procedure dient te worden ingesteld;

Overwegende dat deze beschikking in overeenstemming is met het advies van het krachtens artikel 21 van Richtlijn 90/220/EEG ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Bij het nemen van beslissingen met betrekking tot de toepassing van vereenvoudigde procedures voor de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde planten, waarom werd verzocht op grond van artikel 6, lid 5, van Richtlijn 90/220/EEG, houdt de Commissie rekening met de in de leden 2, 3 en 4 genoemde criteria alsmede, overeenkomstig artikel 2, met het voorhanden zijn van voldoende ervaring en van bewijzen ter zake.
2. Criteria betreffende de eigenschappen van de recipiënte plantesoort:
 - a) de taxonomische positie en de biologie (voortplantingswijze, bestuivingsmechanisme en vermogen om met verwante soorten te hybridiseren) van de recipiënte plantesoort moeten goed bekend zijn,

(¹) PB nr. L 117 van 8. 5. 1990, blz. 15.

en

- b) er dienen gegevens beschikbaar te zijn over alle met name voor de evaluatie van risico's relevante interacties tussen de recipiënte plantesoort en andere organismen in agro-ecosystemen of in het ecosysteem waar de experimentele introductie plaatsvindt,

en

- c) er dienen wetenschappelijke gegevens voorhanden te zijn die aantonen dat experimentele introducties van tot dezelfde soort als de recipiënte plant behorende genetisch gemodificeerde planten veilig zijn voor de menselijke gezondheid en het milieu.

3. Criteria betreffende de eigenschappen van de ingebouwde sequenties en de produkten van de expressie daarvan :

- a) de ingebouwde sequenties en de produkten van de expressie daarvan dienen onder de omstandigheden van de experimentele introductie veilig te zijn voor de menselijke gezondheid en het milieu

en

- b) de ingebouwde sequenties dienen
— terdege gekarakteriseerd te zijn

en

- geïntegreerd te zijn in het nucleaire genoom van de plant.

4. Het criterium betreffende de kenmerken van de veldproeven in het kader waarvan de introducties plaatsvinden is dat, zo nodig, tijdens of na de experimentele introductie passende maatregelen inzake risicobeheer moeten worden genomen om de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu te garanderen.

5. De criteria in de leden 2 en 3 zijn in ieder geval van toepassing; het criterium in lid 4 wordt in aanmerking genomen bij de evaluatie van een voorgestelde vereenvoudigde procedure en toegepast waar nodig.

Artikel 2

1. Het verzoek om toepassing van vereenvoudigde procedures wordt ingediend overeenkomstig de procedures van de leden 2 en 3 en van artikel 3.

2. Het verzoek wordt schriftelijk bij de Commissie ingediend en gaat vergezeld van een dossier dat een

beschrijving omvat van de voorgestelde vereenvoudigde procedures, de eventuele voorwaarden waaronder deze zullen worden toegepast alsmede informatie en gegevens betreffende de toereikende ervaring die met introducties van de GGO's in kwestie is verkregen.

3. Dat de bedoelde GGO's veilig zijn voor de menselijke gezondheid en het milieu moet blijken uit voldoende ervaring, welke kan bestaan uit de eigen ervaring van de bevoegde instantie met introducties van de GGO's in kwestie, ervaring met introducties van de bedoelde GGO's in vergelijkbare ecosystemen en internationale ervaring.

Artikel 3

1. Zodra zij een verzoek met bijbehorend dossier heeft ontvangen, stuurt de Commissie de bevoegde instanties van de andere Lid-Staten onverwijld een kopie toe van het verzoek en van het bijbehorende dossier.

2. Binnen een termijn van 45 dagen na het versturen van het verzoek met bijbehorend dossier kan elke andere bevoegde instantie de Commissie schriftelijk op de hoogte brengen van haar voornemen zich bij het verzoek aan te sluiten. Te dien einde kan die bevoegde instantie bijkomende of aanvullende bewijzen ter ondersteuning van het oorspronkelijke verzoek indienen.

3. Na het verstrijken van de in lid 2 genoemde termijn neemt de Commissie onverwijld een beslissing over het verzoek volgens de procedure van artikel 21 van Richtlijn 90/220/EEG.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 oktober 1993.

Voor de Commissie

Yannis PALEOKRASSAS

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 oktober 1993

tot goedkeuring van de criteria voor de toewijzing in Ierland van extra referentiehoeveelheden aan de in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad bedoelde producenten in de sector melk en zuivelprodukten

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(93/585/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelprodukten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1560/93⁽²⁾, en met name op artikel 5, eerste alinea,

Overwegende dat in artikel 3, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 3950/92 is bepaald dat de verhoging van de totale hoeveelheden met 0,6 % moet dienen om extra hoeveelheden te kunnen toewijzen aan bepaalde producenten die geen specifieke referentiehoeveelheid hebben kunnen krijgen, aan producenten in berggebieden en aan de in artikel 5 van voornoemde verordening bedoelde producenten; dat in laatstgenoemd artikel is bepaald dat de betrokken producenten op basis van met de Commissie overeengekomen objectieve criteria worden aangewezen;

Overwegende dat de op 27 september 1993 door Ierland voorgestelde criteria moeten worden goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De nationale bepalingen worden goedgekeurd op grond waarvan in Ierland extra referentiehoeveelheden worden

toegewezen aan producenten die aan alle onderstaande criteria voldoen:

- de beschikbare referentiehoeveelheid bedraagt maximaal 70 200 kg of, voor producenten aan wie op grond van artikel 4, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad⁽³⁾ of artikel 8, tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 3950/92 extra hoeveelheden zijn toegewezen, 93 600 kg;
- in 1991/1992 of 1992/1993 is ten minste 85 % van de beschikbare referentiehoeveelheid in de handel gebracht;
- een extra referentiehoeveelheid is verkregen hetzij door overdracht met of zonder grond hetzij door tijdelijke overdracht;
- de oppervlakte van het bedrijf bedraagt maximaal 28,3 ha;
- het inkomen van het gezin of de vereniging uit activiteiten buiten de landbouw bedraagt maximaal 14 800 Iers £.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Republiek Ierland.

Gedaan te Brussel, 26 oktober 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 405 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 154 van 25. 6. 1993, blz. 30.

⁽³⁾ PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 13. Verordening ingetrokken bij Verordening (EEG) nr. 3950/92.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 27 oktober 1993

tot goedkeuring van de criteria voor de toewijzing in Denemarken van extra referentiehoeveelheden aan de in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad bedoelde producenten in de sector melk en zuivelprodukten

(Slechts de tekst in de Deense taal is authentiek)

(93/586/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van
28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in
de sector melk en zuivelprodukten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EEG) nr. 1560/93 ⁽²⁾, en met name op
artikel 5, eerste alinea,Overwegende dat in artikel 3, lid 2, tweede alinea, van
Verordening (EEG) nr. 3950/92 is bepaald dat de verhoging
van de totale hoeveelheden met 0,6 % moet dienen om
extra hoeveelheden te kunnen toewijzen aan bepaalde
producenten die geen specifieke referentiehoeveelheid
hebben kunnen krijgen, aan producenten in berggebieden
en aan de in artikel 5 van voornoemde verordening
bedoelde producenten; dat in laatstgenoemd artikel is
bepaald dat de betrokken producenten op basis van met
de Commissie overeengekomen objectieve criteria worden
aangewezen;Overwegende dat de op 5 en 20 juli 1993 door Dene-
marken voorgestelde criteria moeten worden goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

*Artikel 1*De nationale bepalingen op grond waarvan in Dene-
marken extra referentiehoeveelheden worden toegewezen
aan jonge pas gevestigde producenten met als hoofdbe-
roep landbouw en aan producenten van wie de op grond
van Verordening (EEG) nr. 775/87 van de Raad ⁽³⁾
geschorste referentiehoeveelheden definitief zijn verlaagd,
worden goedgekeurd.*Artikel 2*Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Denemar-
ken.

Gedaan te Brussel, 27 oktober 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 405 van 31. 12. 1992, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 154 van 25. 6. 1993, blz. 30.⁽³⁾ PB nr. L 78 van 20. 3. 1987, blz. 5.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 577/93 van de Raad van 8 maart 1993 houdende gehele of gedeeltelijke schorsing van de rechten van toepassing op bepaalde produkten van de hoofdstukken 1 tot en met 24 van de gecombineerde nomenclatuur van oorsprong uit Malta (1993)

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 61 van 13 maart 1993)

Bladzijde 3, bijlage, volgnummer 16.0055, kolom (2):

in plaats van: „0208 10 10”,
te lezen: „0208 10 11
0208 10 19”.

Bladzijde 4, bijlage, volgnummer 16.0790

Dit volgnummer wordt vervangen door:

„16.0790	ex 0709 90 90	Pompoenen, van 1 januari tot en met de laatste dag van februari Andere, met uitzondering van peterselie, van 1 januari tot en met 31 maart	9 %
16.0795	ex 0709 90 90	Okra of comboux (<i>Hibiscus esculentus</i> L. of <i>Abelmoschus esculentus</i> (L. Moench)); <i>Moringa oleifera</i> („drumsticks”)	vrij”

Bladzijde 7, Taric-codes

Volgnummer 16.2580 wordt vervangen door:

„16.2580	ex 1901 10 00	1901 10 00*31	
		1901 10 00*33	
		1901 10 00*35	
		1901 10 00*37	
		1901 10 00*81	
		1901 10 00*83	
		1901 10 00*85	
		1901 10 00*87	
		ex 1901 90 90	1901 90 90*16
			1901 90 90*18
	1901 90 90*97		
	1901 90 90*99”		

Rectificatie van Verordening (EEG) nr. 2552/93 van de Raad van 13 september 1993 tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van kunstmatig korund van oorsprong uit de Volksrepubliek China, uit de Oekraïne en uit de Russische Federatie, met uitzondering van de door de ondernemingen welke verbintenissen zijn aanvaard, voor uitvoer naar de Gemeenschap verkochte produkten

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 235 van 18 september 1993)

Bladzijde 2, artikel 1, lid 1

in plaats van: „... vallende onder GN-code ex 2818 00 00 ...”,
te lezen: „... vallende onder GN-code ex 2818 10 00 ...”.